STRIPWEEKBLAD

nr. 24 * 5 / 11 juni 1971
prijs 65 cent

NIEUW !
Bandoneón
en de bende
van
la Cucaracha

Deze Week:

Volgende Week:

JOOP ZOETEMELK

JOHN SURTEES

FOCUS

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE
PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Post voor PEP postbus 497, Amsterdam

Mooi

Ik ben in de Engelse marine en ontvang iedere maand mijn vier PEPs van mijn ouders. Als ik ze ontvang, zitten de vrienden van me altijd PEP te kijken en te bewonderen. Ze vinden vooral Peanuts en Lucky Luke mooi. Ik las onlangs dat Ruud Brons uit Amsterdam foto's van vliegdekschepen verzamelt. Als hij wil bezorg ik hem wel een paar omdat ik zelf op een vliegdekschip dien.

ord. seaman A. Moulton, HMS Eagle

Als Ruud nog even z'n adres bekend wil maken. . .

Idioot

Ik vind het idioot van jullie om zulke stompzinnige antwoordjes onder de brieven te zetten. Onder die brief over uithalers stond bijvoorbeeld: wat wil je nou, meer strips of meer informatie? Het is duidelijk dat het daar niet om gaat. Het gaat om meer duidelijkheid! Als de uithalers weg gingen, zouden er nog wel meer protesten komen. De groeten van mij en alle anderen die het met mij eens zijn.

Jeanette Dullaart, Rotterdam

Jij wilt, geloven wij, meer uithalers.

Leuk en fijn

PEP, blijf voetbal brengen. Dat vinden veel jongens erg leuk en fijn. Graag een plaat van Aad Mansveld!

Willy de Best, Den Haag

Hij komt aan de beurt, maar van 't jaar waarschijnlijk niet meer.

Earth and Fire

Ik ga heus niet aan jullie schrijven om te vragen een of andere strip eruit te gooien. Ik denk altijd maar: aan iedere strip komt een einde en dan komt er misschien een andere strip die je wel goed vindt. Wanneer komt de beatgroep Earth and Fire in PEP?

John Kattenberg, Den Haag.

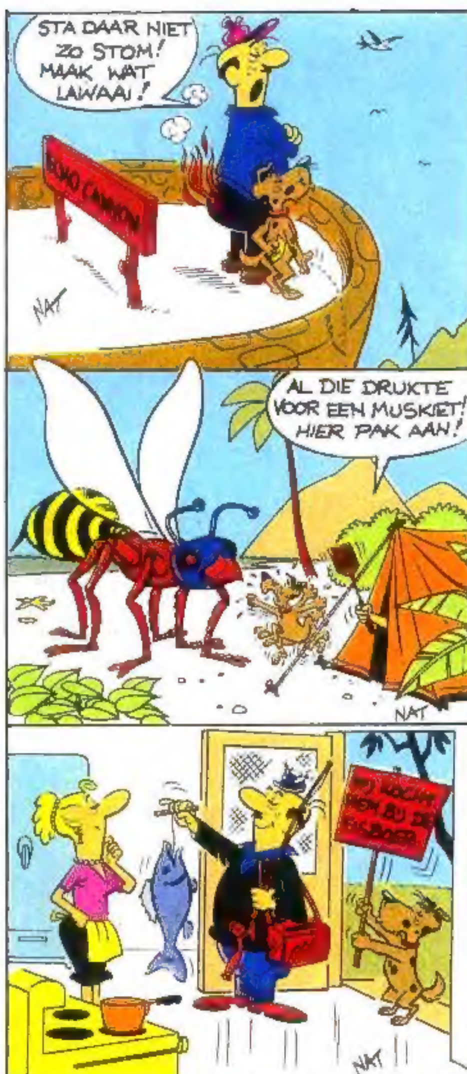
Pep 27

Grieken

Wanneer komt het boek Pepparade 5? Wilt u in de serie PEPplaten een plaat over de oude Grieken brengen?

Wouter v.d. Lin, Schiedam

PEPparade 5 en een plaat over de Grieken vragen nog een beetje geduld!

INHOUD

Doorgaan

Ga zo door, PEP, en gij zult het meest gelezen blad van Europa worden. Ook voor meisjes. Wilt u een uithaler maken van Dissy Man's Band of van wat daarvan over is? Hoe oud is de saxofonist?

Saskia Wout, Amstelveen

Geen uithaler, misschien wel eens een artikel. Saxofonist Klaas Versteeg werd 17 december 1950 geboren.

Blueberry

Ik heb iets ontdekt! Mijn held Blueberry lijkt sprekend op de filmster Jean Paul Belmondo. Goed, hoor.

Arie van der Brink, Zwammerdam

Hoe krijgt-ie 't voor elkaar.

Tulpen

Weet u wel dat er duizenden verschillende soorten tulpen zijn? En weet u ook dat het de mooiste bloemen zijn die ik ken? En weet u ook dat PEP nog nooit wat aan tulpen heeft gedaan? Schande.

Erik Zwalk, Enschede

We hebben ze laatst geteld: miljarden soorten lieveheersbeestjes.

Voetbal

Omdat u zoveel aan voetbal doet, discrimineert u talloze andere sporten, zoals bijvoorbeeld zwemmen, turnen en paardrijden, om er maar een paar te noemen. En iemand die vraagt om een artikeltje over marmotten, vertelt u in uw antwoord dat daar heel wat goede boeken over te koop zijn. Over voetballen dan niet? En voetballen moet maar steeds in PEP!

Jolanda Siemens, Scheveningen

Wij zouden het voetballen niet graag uit PEP laten, maar dat is toch geen reden om onmiddellijk over bijvoorbeeld het oostenrijkse kulfkwarteltje te gaan schrijven?

OPLOSSING PUZZEL PEP 23

Toen Titus laatst in Wassenaar
ging wandelen met een kandelaar
en door een flaf werd opgemerkt
werd hij tot kaarsenwas verwerkt
wat naar was voor zijn tekenaar

PEP, Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785.
Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering:** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam.

Agence for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix

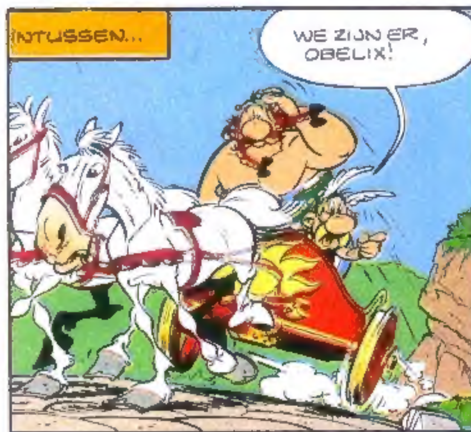
TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO

en

DE HELVETIERS

Asterix is op weg naar Helvetia om edelweiss te zoeken voor de zieke questor van Caesar. Dat zint de Romeinse gouverneur niet...

WORDT VERVOLGD

RAVIAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: MÉZIÈRES
VERTALING: JAN DE ROOIJ

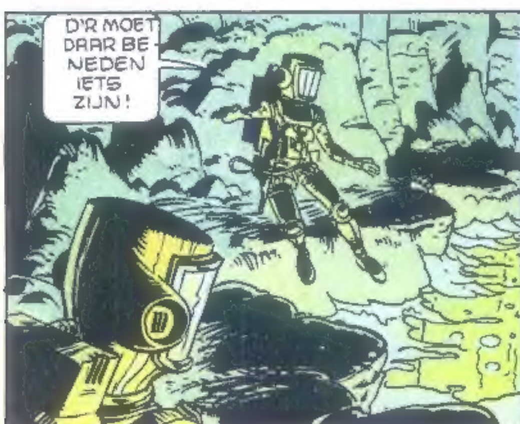

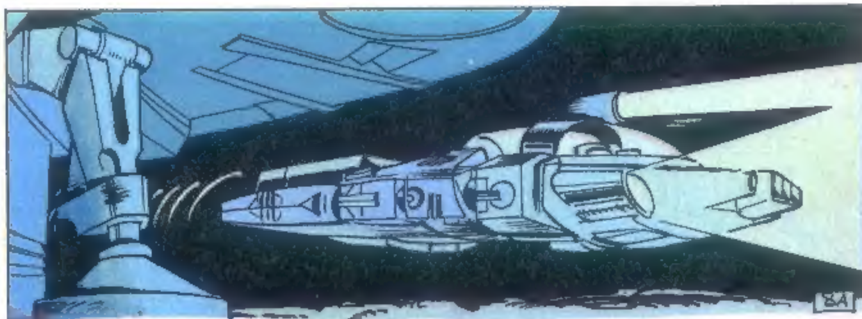

land zonder ster

Laureline en Ravian gaan op verzoek van de kolonisten kijken op de planeet die in botsing dreigt te komen met Ukbar...

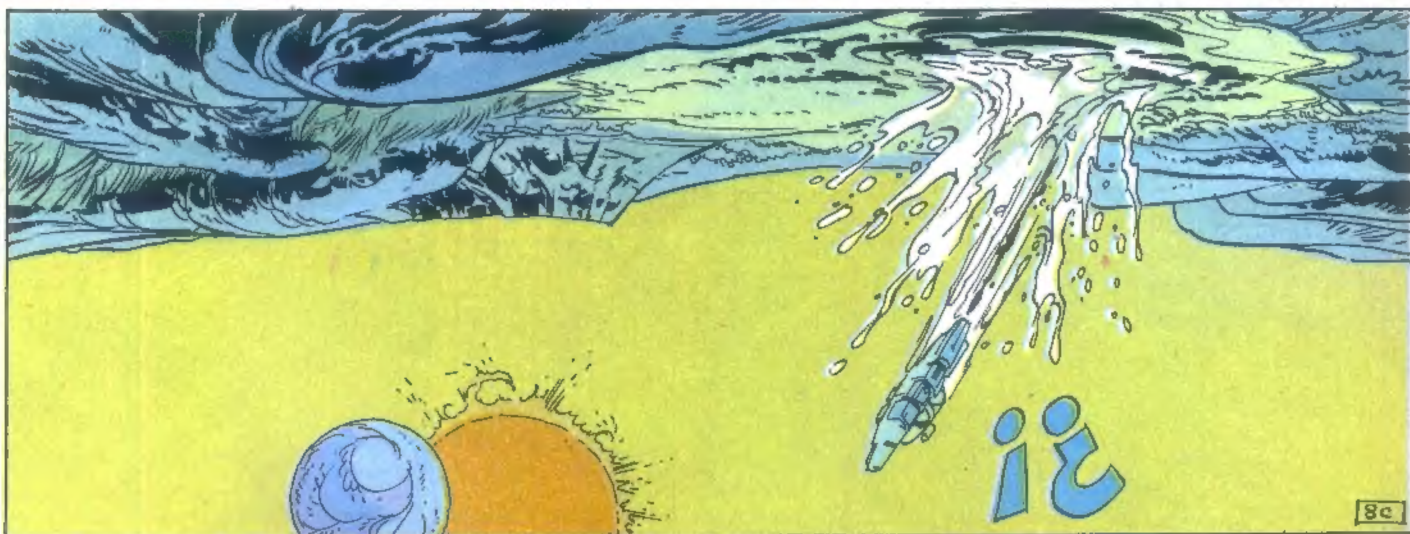

RAVIAN

land zonder ster

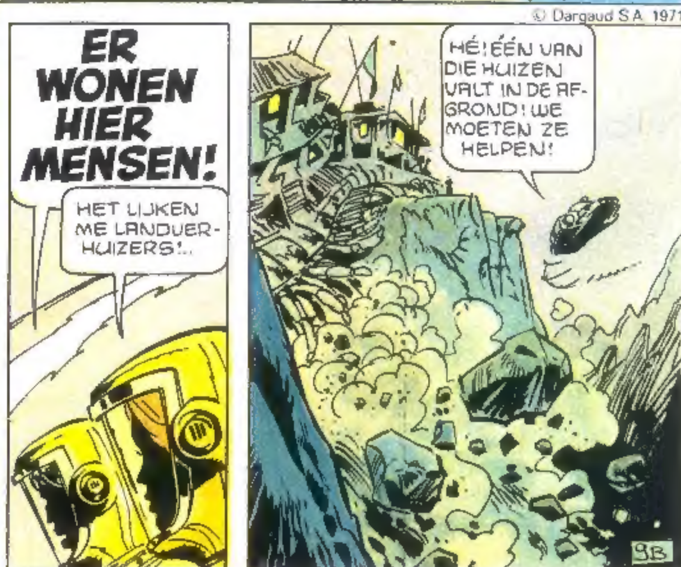

WORDT VERVOLGD

SORRY, ALLEEN VOOR JONGENS!

Tja, wees nou eerlijk!
Wat moet een meisje
nou met een boek vol
Indianenverhalen, morsetekens,
postzegelnieuws, spoorzoek-
regels, knutselwerk enzovoort?
Zeg nu zelf, dat is
toch echt iets voor jongens!
Daarom heet dat geweldige
Disney-boek dat de
wederverkoper volgende
week al bij zich heeft ook
HANDBOEK VOOR JONGENS.
Dit boek mag je niet missen.

PRIJS **5.50**

ABONNEES **4.50**

Verkrijgbaar bij de
GP-wederverkoper en in boek- en tijdschrifthandel.
Zie je de wederverkoper niet, bestel dan
per briefkaart bij De Geïllustreerde Pers N.V., Postbus 497, Amsterdam.
Het boek wordt dan spoedig thuisbezorgd.

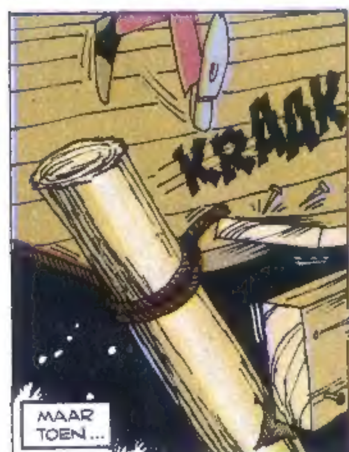
Titus

TEKENINGEN: *HENK 'T JONG*
TEKST: *L. HARTOG VAN BANDA*
KLEUR: *MARIANNE DE KRUYFF*

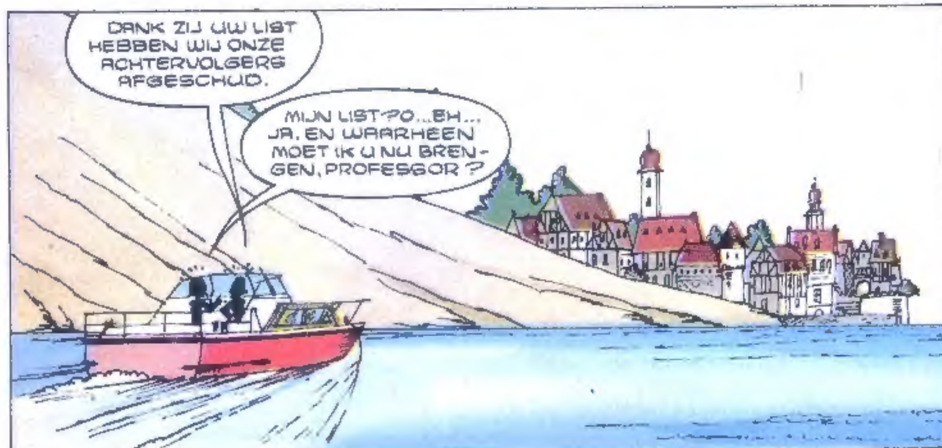
ALS JE VLUG MET EEN BOOT WEG WILT, MOET JE WEL DE TROSSEN LOSGOOIEN. DEZE KLEINIGHEID HAD IK OVER HET HOOFD GEZIEN...

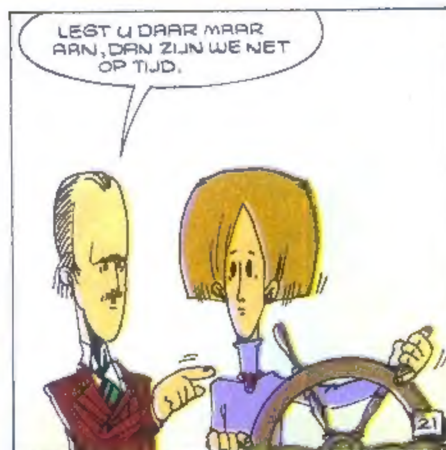
HIJ KOMT NIET WEG! NOU HEBBEN WE 'M TOCH!

TSJOEKE! TSJOEKE!

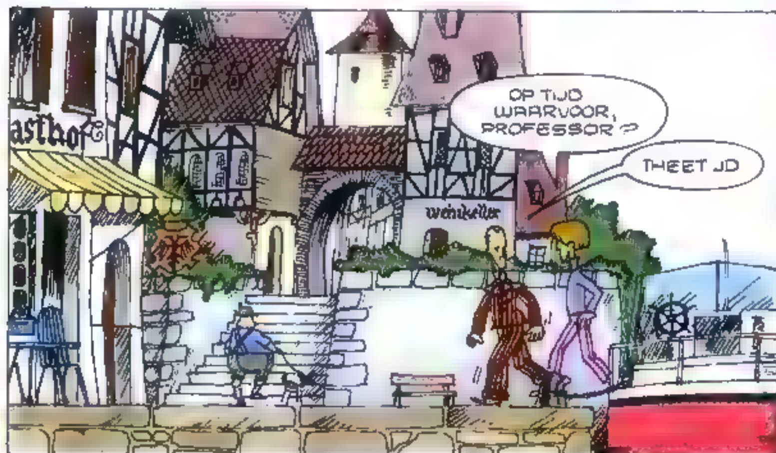

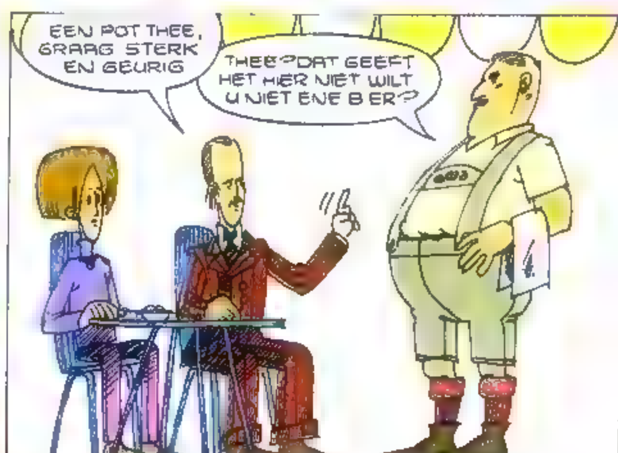

HET TOPGEHEIM

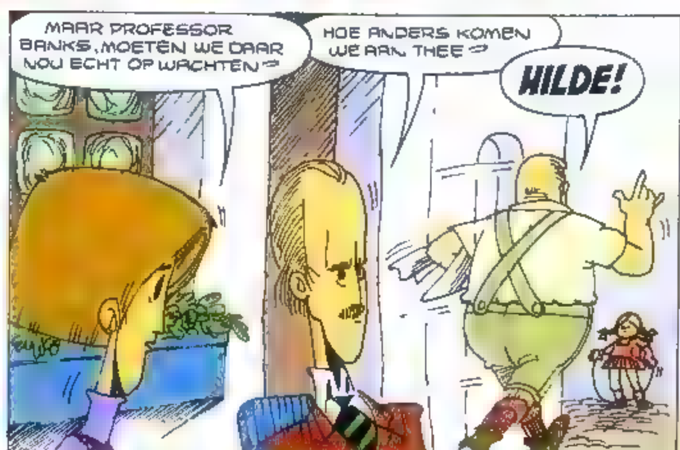
Titus en Banks vinden een boot, het aangewezen middel om te ontsnappen. Maar je moet wel de trossen losgooien als je wilt varen..

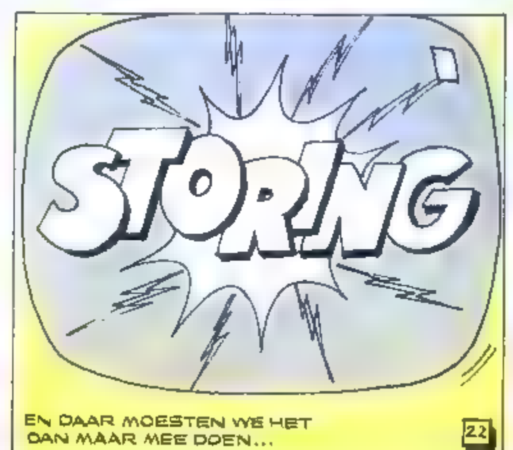

WORDT VERVOLGD

de ARGONAUTJES

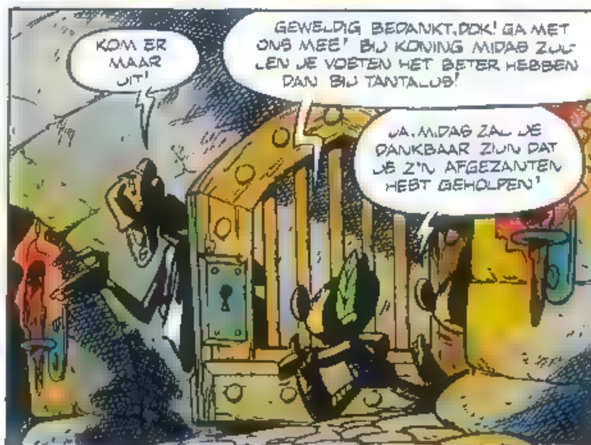
TEKENINGEN: DICK MATENA
TEKST: L. HARTOG VAN BANDA

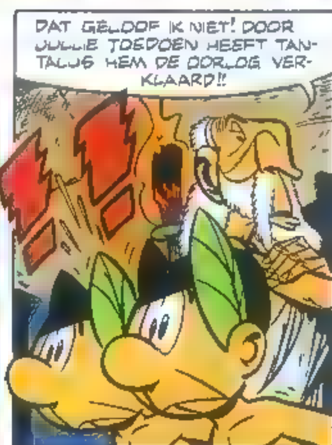

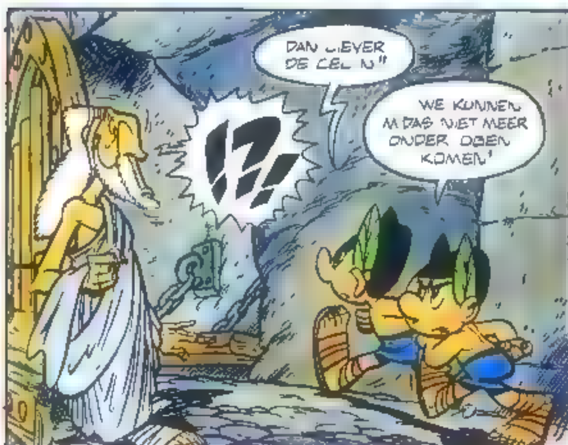

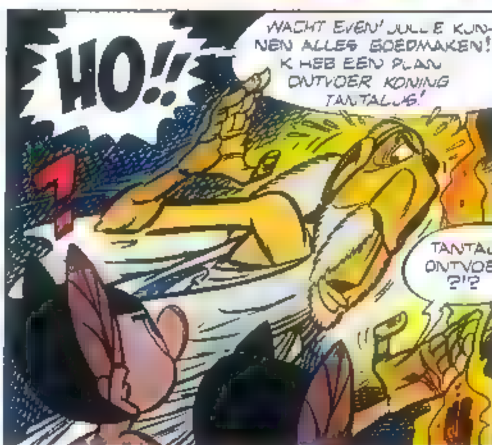

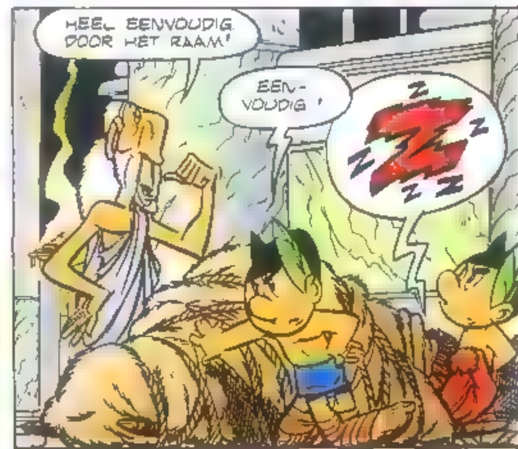

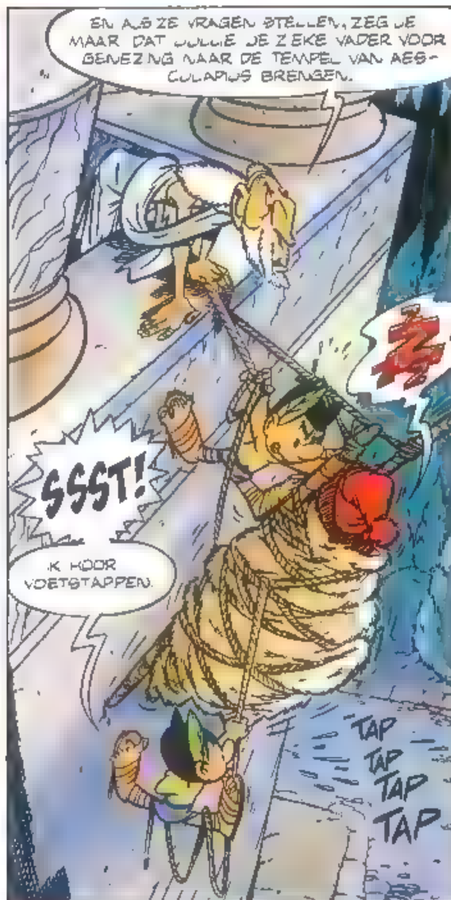
DE KWELLING VAN TANTALUS

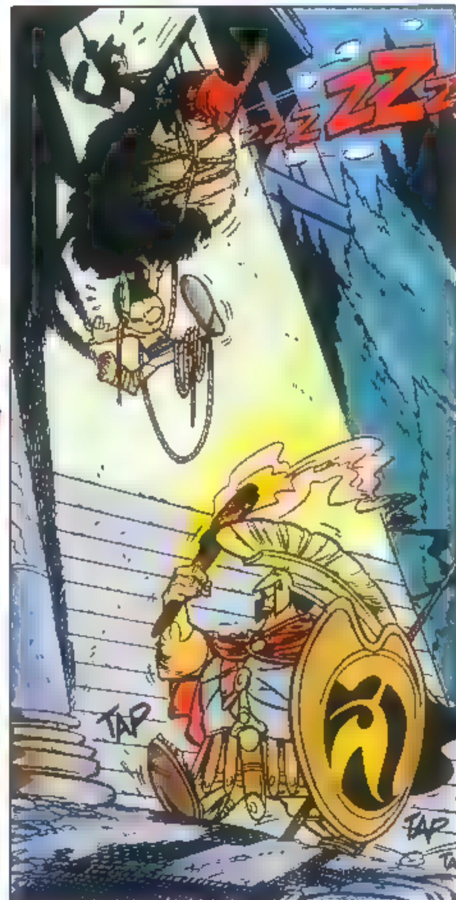
Na een hooglopende ruzie met koning Tantalus belanden Castor en Pollux, afgezanten van koning Midas, in de kerker

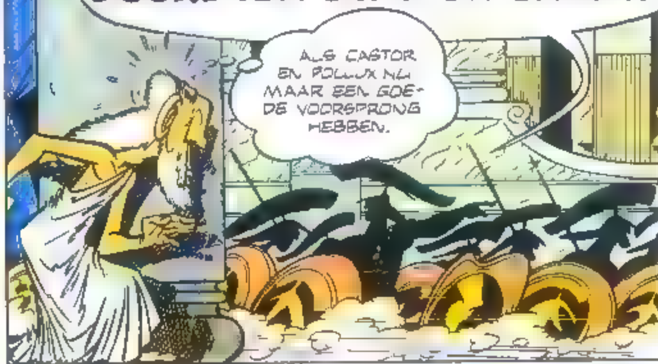

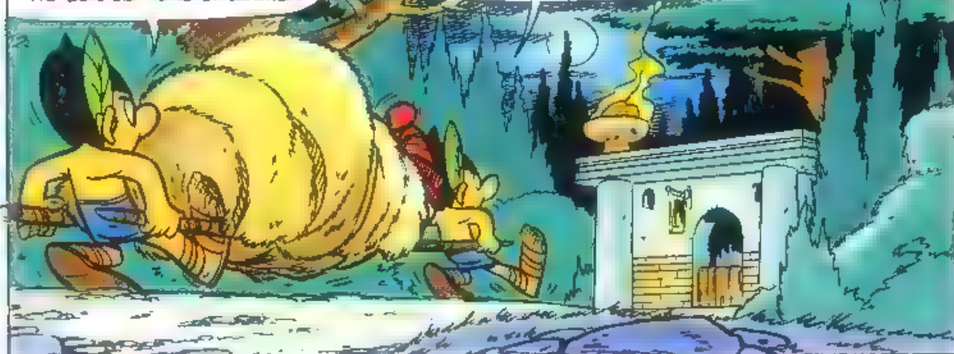

de ARGONAUTJES

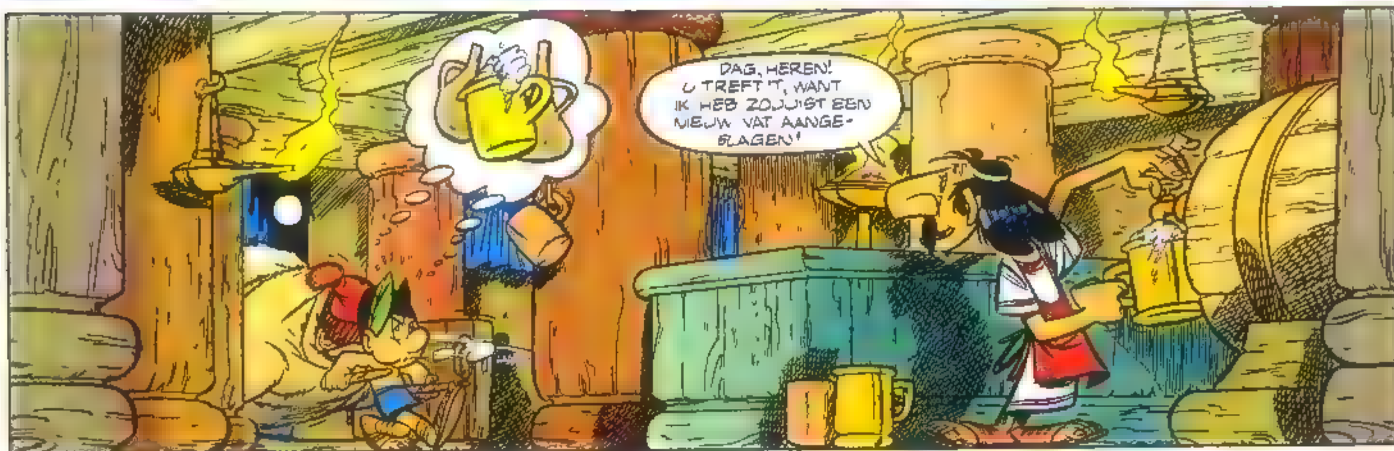

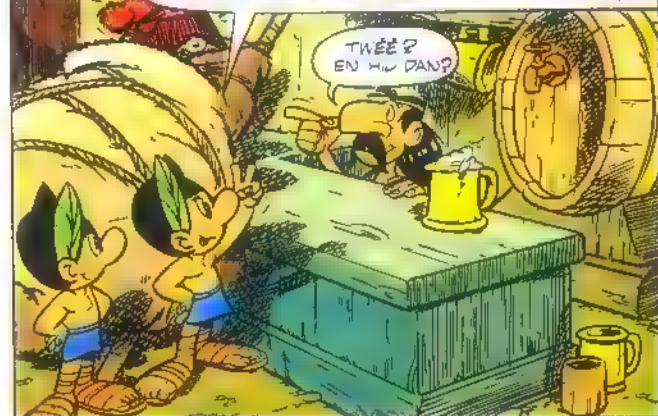

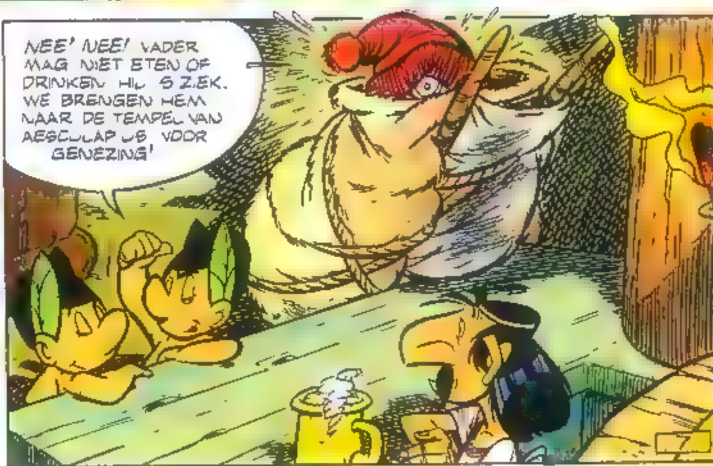

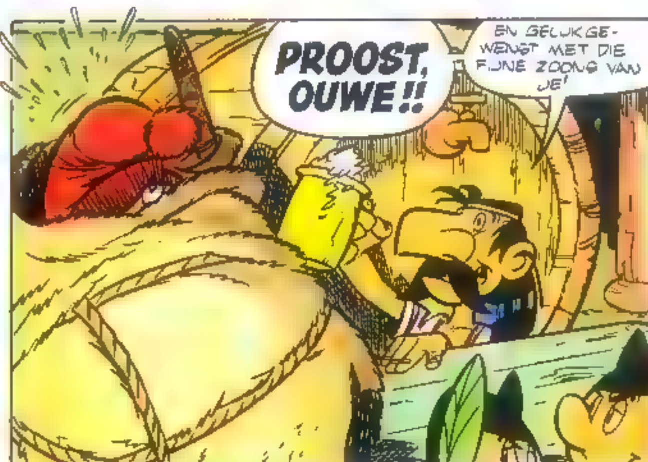

DE KWELLING VAN TANTALUS

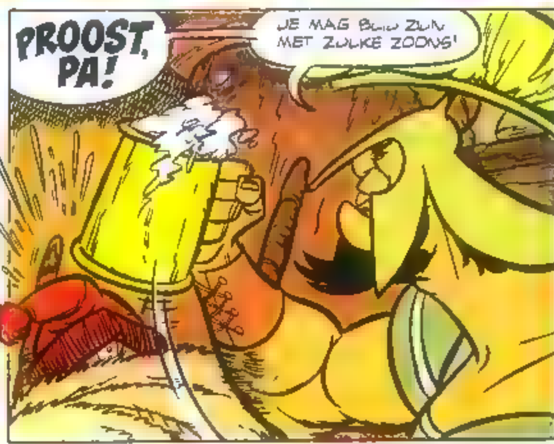

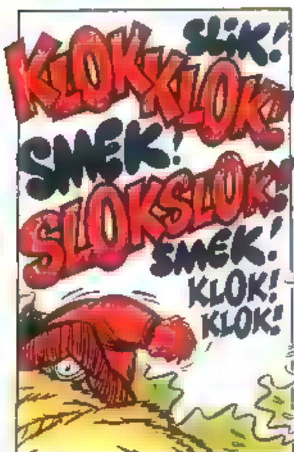

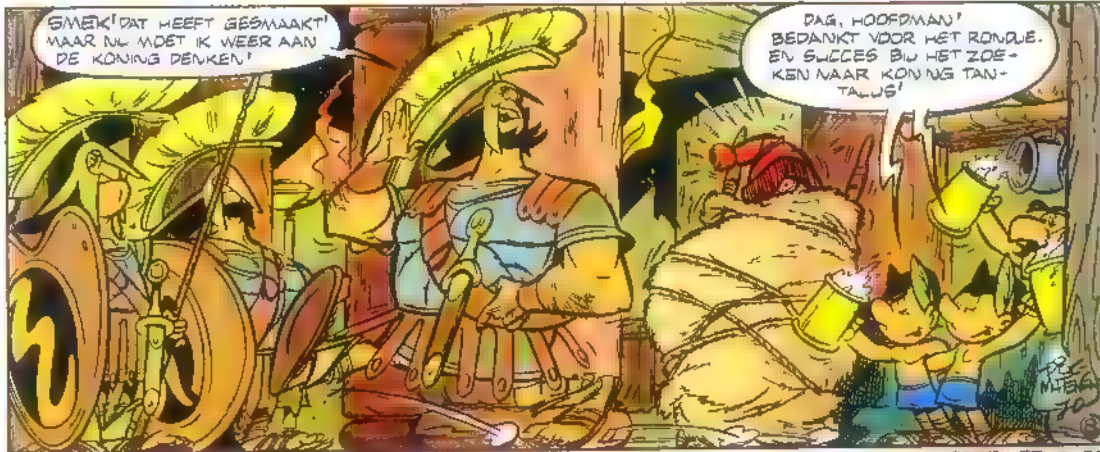

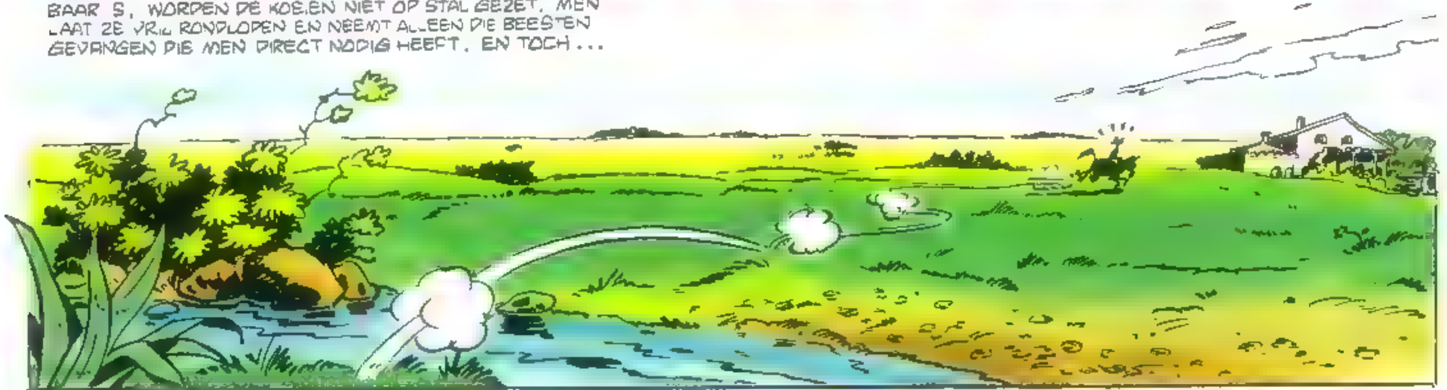

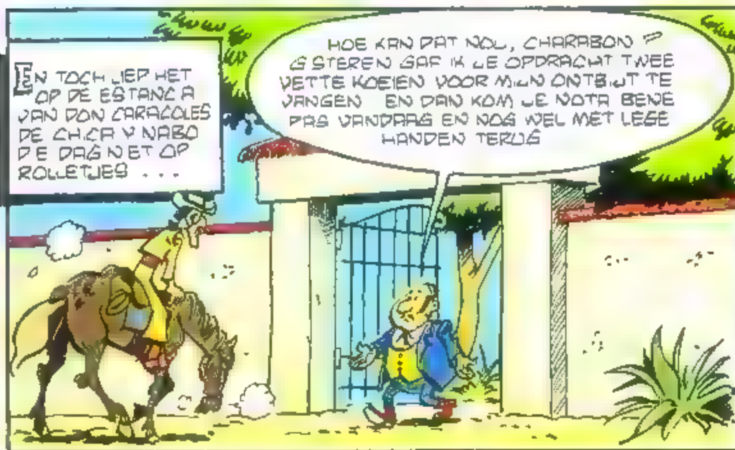

WORDT VERVOLGD

BANDONEÓN

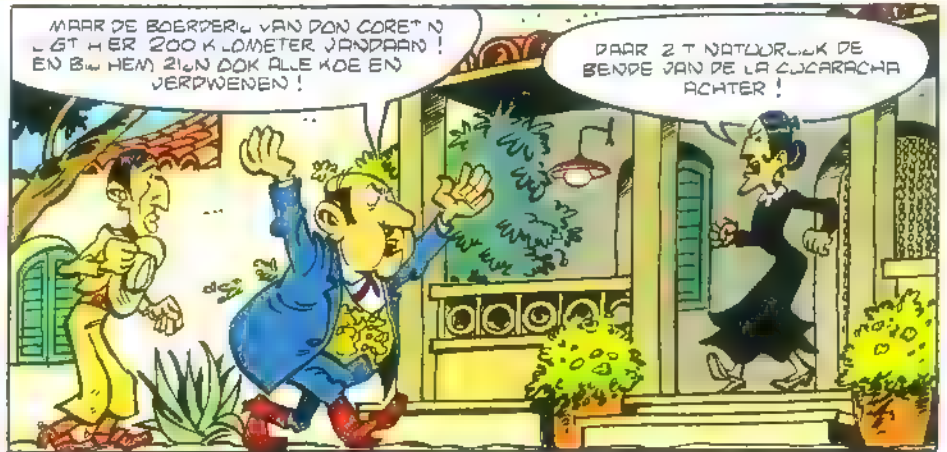
OMDAT DE ARGENTIJNSE PAMPA UITGESTREKT EN VRUCHTBAAR IS, WORDEN DE KOEIEN NIET OP STAL GEZET. MEN LAAT ZE VRIJ RONDLOPEN EN NEEMT ALLEEN DIE BEESTEN GEVANGEN DIE MEN DIRECT NODIG HEEFT. EN TOCH ...

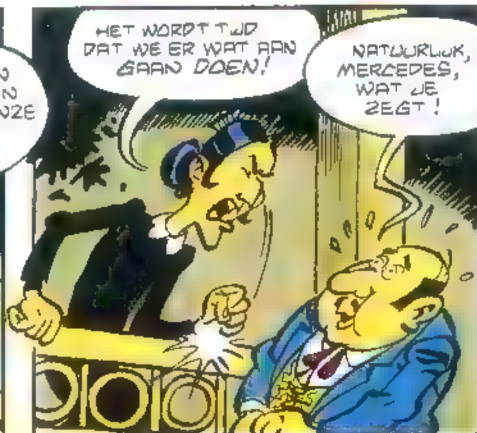

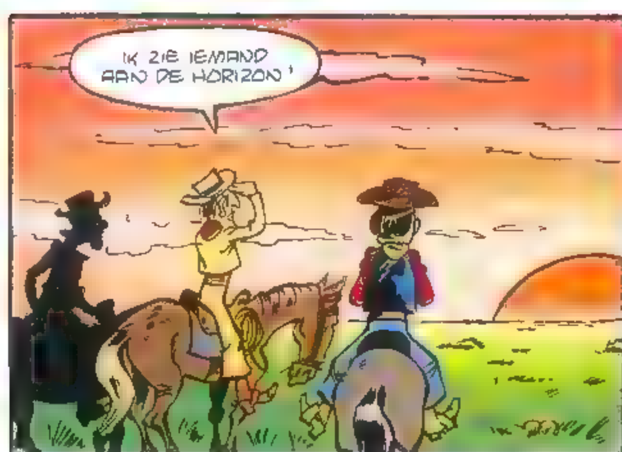
TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

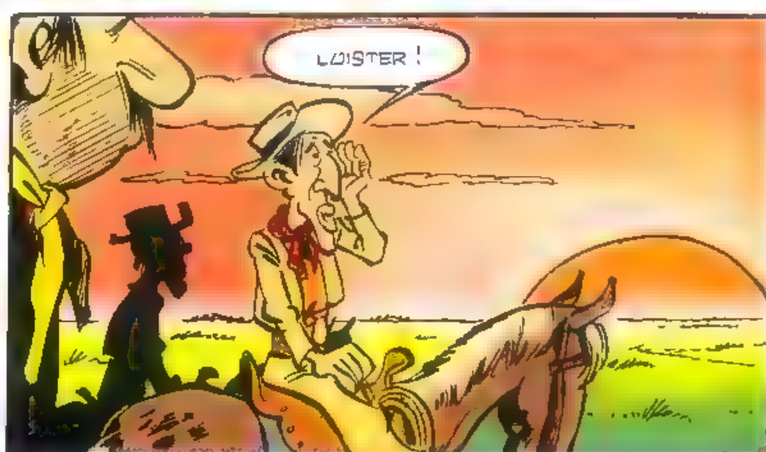
en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

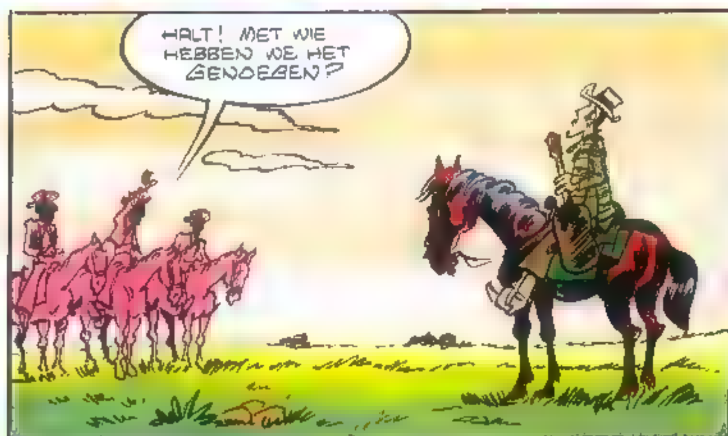

WORDT VERVOLGD

▲ De enige 2-persoons Crusader die ooit werd gebouwd. Officieel aangeduid als de NTF-8A.

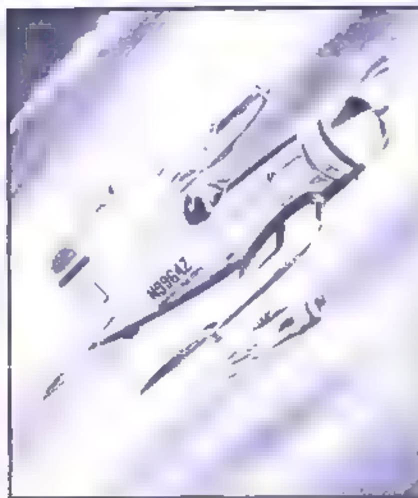

De A-7D Corsair II van de Amerikaanse luchtmacht, in volledige wapenrusting...

LTV beroemde jagers

Een F-8E Crusader van de Franse marine.

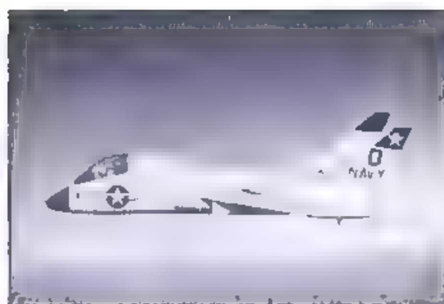
De NTF-8A op de catapult van een vliegkampschip.

De Corsair uit de Tweede Wereldoorlog was de bekendste marineschroefjager van de Amerikaanse luchtvloot.

Deze LTV F-8 Crusader heeft op de romp nog het embleem van de U.S. Navy en op de staart reeds het embleem van de Aéronavale, de Franse marineluchtvaart

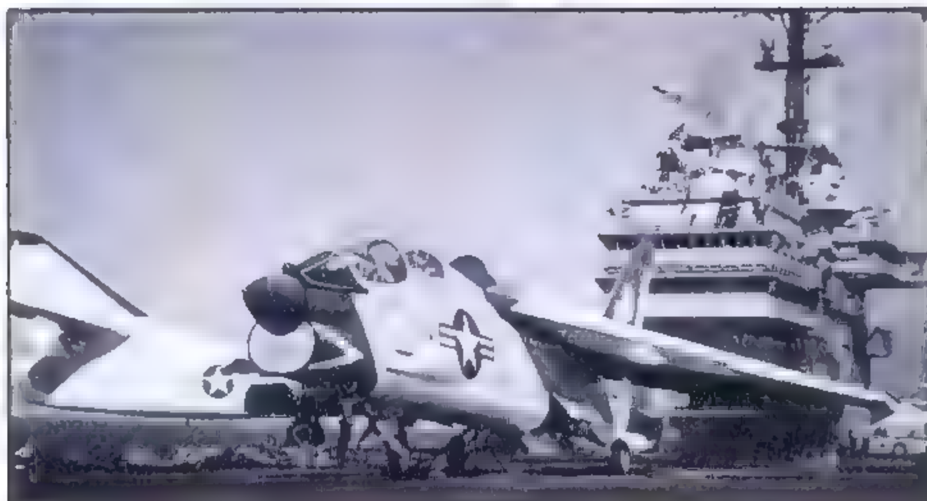

De LTV F-7U-3 Cutlass. Een soort vliegende vleugel met dubbele kielvlakken.

Een LTV A-7E Corsair II van de Amerikaanse marine.

door Hugo Hooftman

LTV staat voor Ling-Temco-Vought, bouwers van geduchte straaljagers. De Amerikaanse fabriek is voortgekomen uit Chance Vought Aircraft die al dateert van 1917 en onder andere de beroemde Corsair marinejager uit de Tweede Wereldoorlog bouwde. Je weet wel de kist met de knikvleugel. LTV bouwt alleen gevechtsvliegtuigen, vandaar dat de naam veel minder bekend is dan die van de andere grote vliegtuigbouwers.

Naast straaljagers heeft de fabriek belangstelling voor helikopters.

Sinds kort verkoopt LTV in Amerika de Franse Alouette en het ligt in de bedoeling ze in licentie te gaan bouwen.

Maar nu dan hun jagers. Twee types zijn erg beroemd geworden: de F-8 Crusader en de A-7 Corsair II. We zullen het dan ook verder alleen over deze toestellen hebben.

De Crusader is een marinejager en maakte zijn eerste vlucht op 25 maart 1955. Kenmerkend is de hoog aangebrachte vleugel die in twee posities kan worden versteld. Voor de start en landing kan de zogenaamde instelhoek van de vleugel worden vergroot, waardoor de machine bij de start eerder los is en bij de landing een minder lange uitloop nodig heeft. De meeste toestellen hangen bij de landing sterk achterover, maar bij deze Crusader blijft de romp vrijwel horizontaal, zodat de piloot een goed uitzicht heeft op de landingsbaan. Voor een marinejager die op en niet naast het vliegdek van een vliegkampschip moet landen, is dat een groot voordeel.

Er zijn enkele honderden Crusaders gebouwd voor de Amerikaanse marine. Daarvan worden er op dit moment 375 gemoderniseerd en blijven dus voorlopig nog in dienst. De Franse marine heeft 42 Crusaders gekocht die dienst doen op de vliegkampschepen „Clemenceau" en „Foch". De bewapening bestaat uit twee tot vier Sidewinder raketten en vier 20 mm kanonnen. De RF-8 fotoverkenner is uitgerust met vijf ingebouwde luchtcamera's. De eerste uitvoeringen van de Crusader haalden een snelheid van 1600 km/u, de latere versies Mach 2.

Veel moderner dan de Crusader is de Corsair II, die op 27 september 1965 zijn eerste vlucht maakte. Deze jager kenmerkt zich door de grote duikremklap onder de romp. Hij is zowel in gebruik bij de Amerikaanse marine als bij de luchtmacht en er zijn aanwijzingen dat er in Europa ook belangstelling voor bestaat. De Zwitsers bijvoorbeeld hebben de Corsair II al uitgebreid getest.

De Corsair II heeft een enorm vliegbereik. In mei 1967 vlogen er twee van Amerika naar Parijs, non stop! Het ging nog snel ook en wel in 7 uur en 1 minuut precies.

De Corsairs van de Amerikaanse luchtmacht worden aangeduid met A-7D en zijn meestal gecamoufleerd. De machines van de marine zijn de A-7E's, die bijna altijd grijs-wit zijn gespoten. Om er zo veel mogelijk van op een vliegkampschip te kunnen stouwen, zijn de vleugels opvouwbaar.

Het nieuwste project van LTV is de V-1000, een „international fighter" en bedoeld voor kleine luchtmachten met weinig geld. Hoewel de V-1000 nog in het tekenplank-stadium verkeert, is onze eigen Koninklijke Luchtmacht dus geïnteresseerd.

Afgezien daarvan, zullen we in de toekomst beslist meer horen over deze bouwers van beroemde jagers.

TOENGA

DOOR
E. AIDANS

VERTALING:
KAREL KERSTEN

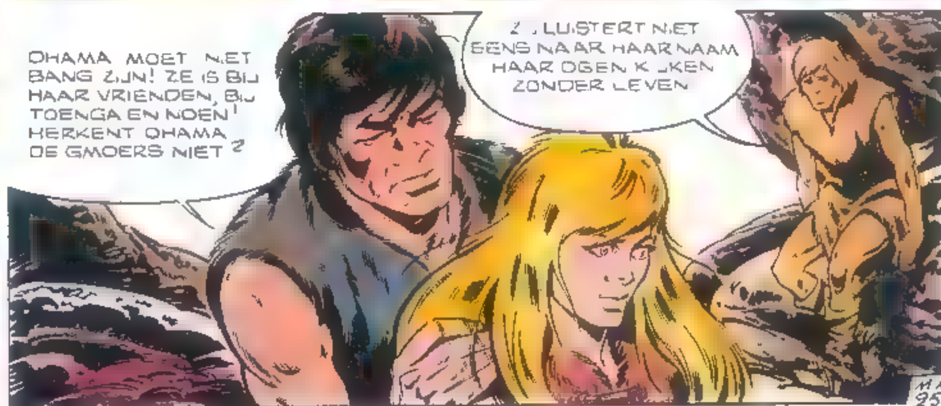

HIJ KEERT TERUG NAAR DE ANDERE DIEREN VAN DE KUDDE, TERWIJL HIJ DE VERSCHRIKKELIJKSTE BEDREIGINGEN EN VERWENSINGEN SCHREEUWT NAAR TOENGA EN NOEN.

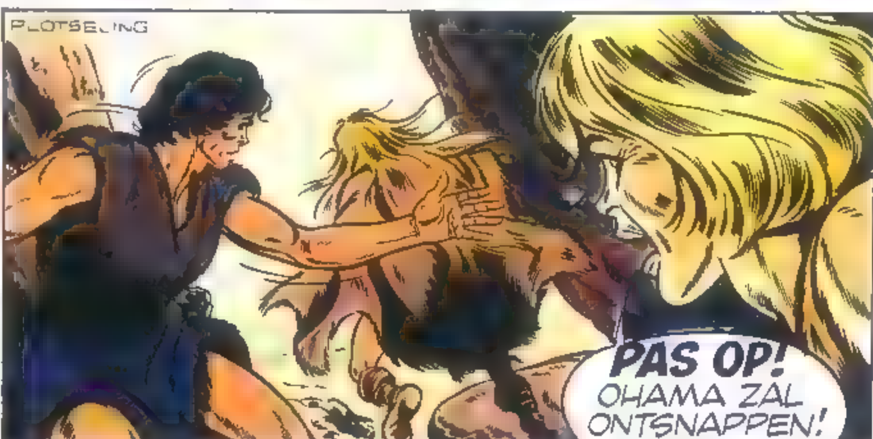

meester der mammoets

Toenga en Noen hebben Ohama teruggevonden. Maar het meisje blijkt in de macht van de vreemdeling en kent haar vrienden niet meer . .

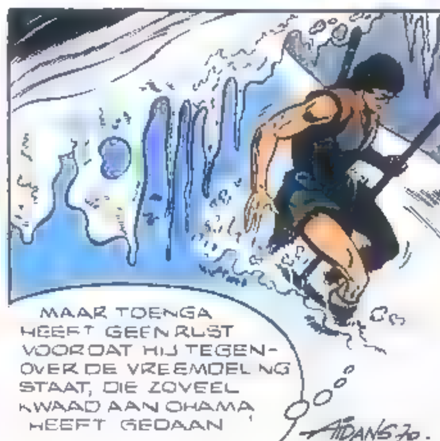

WORDT VERVOLGD

PUZZELEN met BANDONEÓN

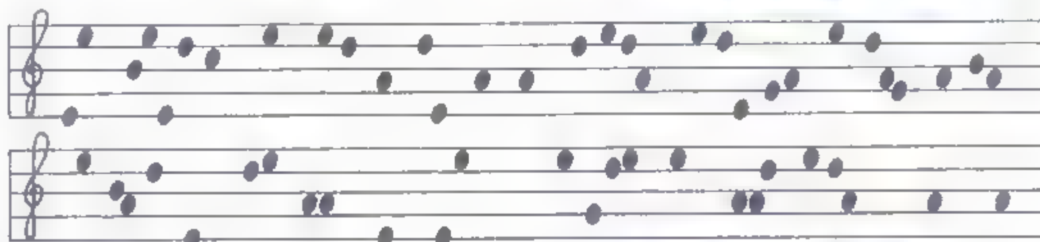
DOOR JAN MEULENDIJKS SAMENSTELLING HENK ALBERS

..N ...L.S. HON.
M.I. V.N .. P.MP.
.I. ..NST. .. ..NS. ... S.M..
M.T ..N.ON.ÓN .I. H..ST
NI.T M..R KON Z. .IL..
TO.N KW...: "J.
..NST T.M, P."

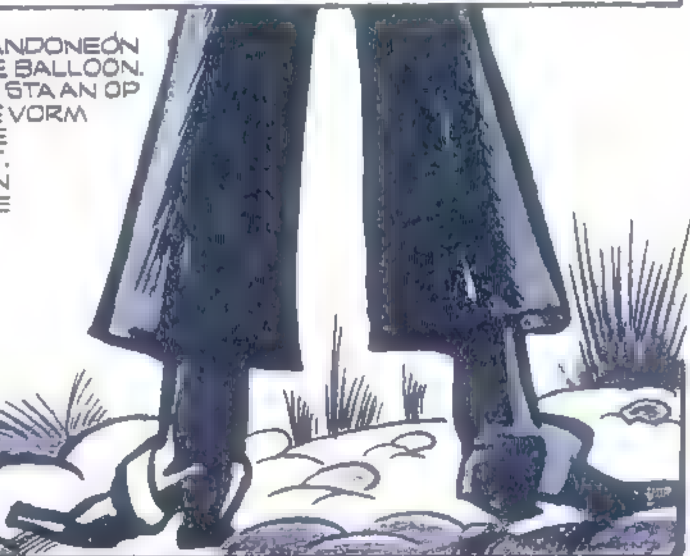

DE TEKST VAN HET LIED DAT BANDONEÓN ZINGT STAAT GEDEELTELIJK IN DE BALLOON. DE NOG ONTBREKENDE LETTERS STAAN OP DE BAND VAN ZIJN GITAAR IN DE VORM VAN NOTEN. JE WEET DAT ELKE NOOT EEN LETTER VOORSTELT. WEET JE HET NIET, BEKIJK DAN EVEN GOED HET TEKENINGETJE HIERONDER.

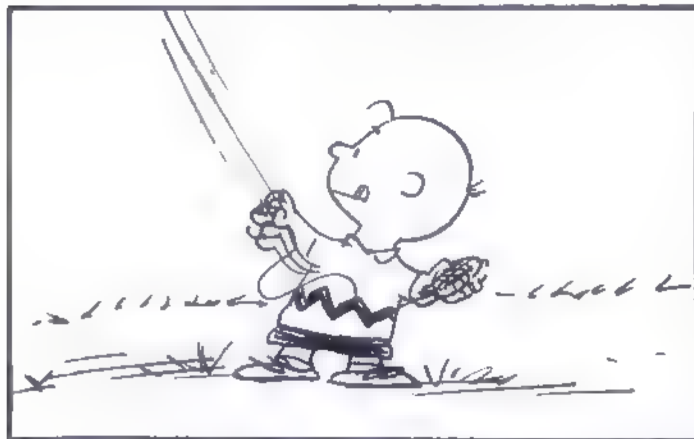

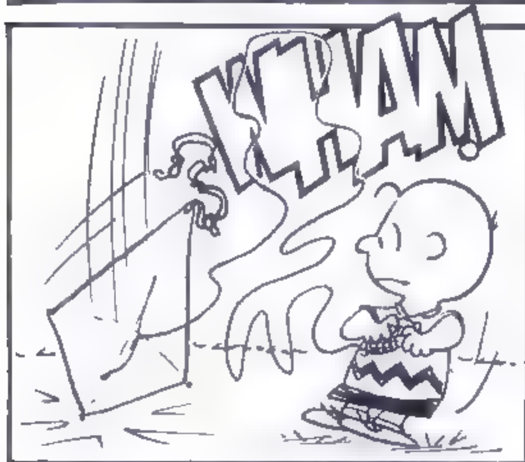
OPLOSSINGEN VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

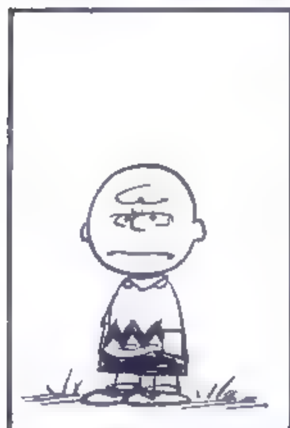

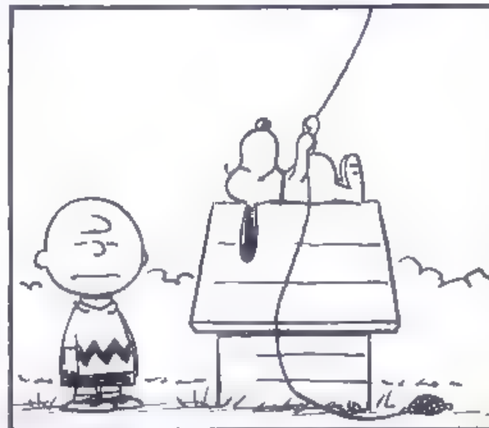

pep
plaat

EUROPESE UILEN

Uilen zijn nooit geliefd geweest bij de plattelandsbevolking. Men beschouwde ze als brengers van onheil en rampen. En dat valt te begrijpen. Het zijn vogels die een verborgen leven leiden, alleen 's nachts op jacht gaan, onhoorbaar vliegen en bovendien zoals bijvoorbeeld de velduil onheilspellende „huilende" kreten kunnen slaken. Zoals alle roofvogels worden ze hoe langer hoe zeldzamer als gevolg van het eten van door landbouwvergiften besmette prooidieren. De vraag is of er iets aan gedaan kan worden maar als er niet spoedig iets gebeurt, zal weldra de oehoe, de grootste Europese uil, zijn uitgestorven.

Op deze PEPplaat hebben we op een enkele na alle Europese uilen bij elkaar gebracht. Ze zijn, omdat dat niet kon, niet allemaal op dezelfde schaal getekend.

1 Ransuil, komt zelfs in stadsparken voor. 2 Bosuil, overwegend muizenvanger. 3. Kerkuil broedt in Nederland vooral in kerktorens en ruïnes. 4. Sperweruil, drieste jager, ook overdag. 5. Dwergooruil, trekvogel die in Afrika overwintert. 6. Velduil, grondbroeder, zwerft in de winter wel in troepjes rond. 7. Sneeuwuil, bewoner van de pooltoendra, nestelt op de grond. 8 Steenuil (de uil van Athene!), bewoont het gebergte van Zuid-Europa. 9. Ruigpootuil, zeer zeldzaam. 10. Oehoe, vogel van woeste gebieden. 11 Broedende velduil. Uilen hebben, zoals de meeste holenbroeders, witte eieren. De jongen worden fel verdedigd, zelfs tegen mensen. Uilen voeden zich met vogels, reptielen, kleine zoogdieren, vissen, slakken, etc. Onverteerbare voedselresten, zoals haren en botjes, worden in de maag tot een prop geperst en uitgebraakt.

Rosie Geur en Manus Gein

Abraham Zwinskyenskowkovitch–Piastolkinofortortiloff jr.

pep spotter

A STAR IS BORN

en zo...

De Indiaanse opperhoofden en hun oorlogen: MANGAS COLORADAS

DE VERRE ONZICHTBARE DODERS

Adviezen en illustratie: Hans G. Kresse **deel 6** door Quint

Talloos zijn de verhalen over de gruwelijke wraak van Apachen en vaak wordt vergeten te vertellen wat de aanleiding tot die wraak was. Daarom dit verschrikkelijke verhaal over het dorp Santa Rita en de Mimbreño-Apachen. De volgorde kan ons duidelijk maken hoe uit één daad van geweld de volgende voortkomt, en zo voort, tot over een heel land een oorlog woedt die duizenden slachtoffers eist — zoals de oorlog van Mangas Coloradas tegen alle niet-Apachen van Arizona en Mexico.

Het begin: de Mimbreño Apachen leven in vrede met de blanken en met de Mexicaanse dorpelingen van Santa Rita. Ze voeren oorlog tegen andere Indianenstammen, zoals het Indianen betaamt, maar dat interesseert buitenstaanders niet. Opperhoofd van de Mimbreños is Juan Jose. Van Mangas Coloradas heeft nog niemand gehoord; hij staat bekend als een eigenzinnige vechtjas, die eens in een lang tweegevecht achter elkaar twee tegenstanders heeft gedood.

Mangas Coloradas bezoekt samen met zijn vriend, het opperhoofd Juan José, het mijnwerkersdorp Santa Rita. Met de dorpelingen staan ze al jaren op goede voet, dat denken ze tenminste. Ze komen dan ook in goed vertrouwen opdagen als de inwoners van Santa Rita de hele stam uitnodigen voor een groot feest. Hoe kunnen ze weten dat kort daarvoor twintig Amerikanen, jagers vooral, in het dorp zijn aangekomen met het bericht dat de staat Chihuahua voor iedere Apachescalp een forse beloning heeft uitgeloofd? In Chihuahua zijn de eerste schermutselingen met de Indianen om hun grondbezit dan al begonnen, vandaar. Maar geen van de „bevriende" mijnwerkers in Santa Rita vindt het blijkbaar nodig, de argeloze Apachen te waarschuwen. Tijdens het „feest" overvallen de jagers de ongewapende Mimbreños en slechts de helft van de stam ziet kans aan het bloedbad te ontsnappen. Ook Juan Jose wordt gedood.

Dat was het begin. Nu het vervolg: de ontredderde Mimbreño-Apachen, ineens met de dood bedreigd en zonder opperhoofd, zoeken een sterke man die hun leiding kan geven en komen naar Mangas Coloradas toe. Nooit heeft die ervan gedroomd, opperhoofd te worden. Maar de stam beslist en ook hij, eigenzinnig of niet, gehoorzaamt de belangrijke besluiten van de stam. En treedt de geschiedenis binnen als leider van de Mimbreños... En hoe! Hij rijdt aan het hoofd van een groep krijgers weg uit zijn dorp om bloedig wraak te nemen. Maar hij brengt hen niet naar Santa Rita. Nog niet. Hij is een Apache en die doen altijd het tegengestelde van wat je zou verwachten. Mangas Coloradas stuurt verspieders uit en als die terugkeren met het bericht dat de Amerikaanse jagers al op weg zijn naar Chihuahua om hun bloedgeld te halen, zet hij de achtervolging in.

Dag en nacht blijven de Mimbreños de moordenaars op het spoor, maar denk niet dat er mensen zijn die de jagers kunnen waarschuwen. Iedereen die de Apachen op hun weg ontmoeten, wordt het zwijgen opgelegd. De achtervolgers lopen snel en zeker op hun vijanden in, die van niets weten. De namen van deze Amerikanen zijn bekend; het zijn scalpjagers van beroep, harde gevaarlijke mannen — maar geen van hen leeft lang genoeg om in Chihuahua zijn moordenaarsloon te kunnen opeisen.

Dan keren de Mimbreños terug naar hun eigen woongebied, waar hun nog een taak wacht. En zo begint het derde deel van deze tragedie, want Apachen laten verraad en moord niet ongewroken. Santa Rita zal dat ondervinden. En natuurlijk, zulke wraaknemingen gebeuren in heel Nieuw Mexico en Arizona, maar Mangas Coloradas zou zichzelf niet zijn als hij niet zijn eigen vorm van wraak vond.

Santa Rita ligt midden in de woestijn en eigenlijk zou het dorp daar helemaal niet kunnen bestaan, zo afgelegen in dat oord van hitte en droogte. Maar het kopererts in de bergwand heeft de mensen gelokt. De kopermijn geeft de arme Mexicanen werk en dus is Santa Rita ontstaan. Bijna alles moet door de woestijn aangevoerd worden, maar de mijndirectie heeft de zaken goed in de hand en alles loopt gesmeerd.

Op een dag als alle andere komt de postkoets niet aan, tot ergernis van de mijndirectie. Twee ruiters krijgen de opdracht te gaan zien waar de koets blijft en komen niet terug. Vreemde geruchten beginnen in Santa Rita de ronde te doen, maar worden door de mijndirectie en de burgemeester meteen de kop ingedrukt. Trouwens, niemand denkt nog aan Apachen.

Die nacht komt iemand te voet het dorp binnenstrompelen. De dikke wijnhandelaar, die iedere week zijn vaten komt afleveren. Waar is zijn huifkar met de lading? Waar zijn z'n muilezels? Hij vertelt een vreemd verhaal vol tegenstrijdigheden. Een ding is zeker: onzichtbare vijanden hebben hem overvallen in de nachtelijke woestijn. Hij is alles kwijt, een ramp.

Santa Rita gelooft dan nog dat zoiets een ramp is. De mijnwerkers kijken elkaar aan en de dappersten vormen de volgende dag een patrouille en gaan op zoek naar de huifkar. Ze rijden de stoffige weg af, behoedzaam, maar geen levend wezen vertoont zich. Tenslotte vinden ze de huifkar, met gebroken wielen. De lading is spoorloos; de muilezels zien ze nergens. Onderling ruzie makend over het gebeurde keren ze naar het dorp terug. Daar aangekomen, ontdekken ze dat Pedro die als laatste de rij sloot, verdwenen is... Dapper keren ze op hun spoor terug. Maar Pedro is de weg van de muilezels en de wijnvaten gegaan, de weg van de postkoets en de twee uitgestuurde ruiters... De woestijn ligt verlaten en leeg te blakeren in de zon, en zo ver het oog reikt beweegt er niets.

Nu begint in Santa Rita de onrust ernstige vormen aan te nemen. De burgemeester houdt een indrukwekkende toespraak. De dorpelingen komen samen in de kapel en dragen een mis op. Gesterkt door de lange preek die voor de toespraak van de burgemeester niet onderdoet, begeeft Santa Rita's gemeente zich naar bed. In de ochtend gaan de mijnwerkers op weg naar de mijn, een kilometer buiten het dorp. Ze lopen dicht opeen en Anselmo heeft zijn geweer bij zich, dat geeft moed. Iedereen blijft in de buurt van Anselmo, alleen de jonge Richardo niet, die heeft zelf een jachtgeweer. De ploeg is opgelucht als de mijn bereikt wordt, maar dan blijkt dat Richardo met geweer en al verdwenen is... De mijndirectie bezweert de paniek en belooft een boodschapper naar de militaire post te sturen. Vrijwilligers gezocht. Niemand meldt zich. De directie ziet het nog een dagje aan.

Inmiddels blijven de wekelijkse leveranciers van Santa Rita weg, tot ergernis van de huisvrouwen. Buiten, bij de enige bron van het dorp wappert de volgende dag een bloedige scalp aan de top van een lange speer. De vrouwen laten hun kruiken in scherven vallen en komen gillend Santa Rita van dit feit op de hoogte brengen. Ditmaal redt een toespraak de situatie niet. Niemand waagt zich nog bij de bron. Zonder aangevoerde voorraden, zonder water, zo wacht Santa Rita de komende gebeurtenissen af. Er gebeurt niets. Helemaal niets. De woestijn omgeeft het dorp even verlaten en leeg als altijd.

Een arme drommel laat zich ompraten. Misschien lokt hem de eer, die hem zal toevallen als hij erin zal slagen het van de beschaving afgesneden dorp te redden. Misschien doet hij het gewoon voor het hoge bedrag dat de burgemeester hem heeft toegezegd. In elk geval waagt hij zich de volgende nacht de woestijn in op het snelste paard van het dorp. De volgende ochtend keert het paard alleen naar Santa Rita terug. Bekwame handen hebben in zijn fraaie staart een scalp gevlochten, zoals Indianen dat in oorlogstijd bij hun eigen rijdieren doen...

De bevolking van Santa Rita, verstoken van alle hulp, ver van de beschaving, wacht op het opdagen van de verre, onzichtbare vijand. Maar die vertoont zich niet, al voelen de Mexicanen hem nabij, wachtend, loerend.

Raadselachtig is de geest van de Apache Mangas Coloradas. Hij, de man van het tweegevecht, de mesvechter bij uitstek, de vechtjas die eens een tweekamp met twee broers uitvocht zonder tussentijds rust te nemen, hij, de man van de daad — hij doet niets. Hij kijkt uit over de blakende woestijn vanuit zijn schuilplaats en lacht grimmig, een lachje zo dun en vluchtig dat niemand het ziet. Het is eenvoudig genoeg om met zijn horde het dorp binnen te vallen en plat te branden, maar voor Santa Rita heeft hij iets speciaals bedacht, een wraak die kenmerkend is voor de geest van deze Apache. Hij wacht. Zijn krijgers hebben alle verkeer tussen het dorp en de buitenwereld lamgelegd, en daar, onder de hete zon, wacht het dorp op zijn bloedige vergelding, en hier, in zijn schuilplaats, ongezien lachend, wacht Mangas Coloradas...

In Santa Rita groeit de angst tot paniek. De laatste voorraden worden aangesproken. Tenslotte neemt de wanhopige bevolking het noodlottige besluit dat Mangas Coloradas voorzien heeft, en dat hem doet glimlachen. Die ochtend trekken de dorpelingen in een lange stoet uit hun dorp weg, slechts meenemend wat ze dragen kunnen. Voor en achter lopen de mannen, tussen hen in de vrouwen en kinderen, en zo zet men koers naar de militaire post, drie dagmarsen verder. De vlucht in de woestijn lijkt de bewoners van Santa Rita de enige oplossing. Bij de bron wordt gestopt en vullen de mannen de waterzakken, die opgestapeld worden in een huifkar. Dan trekt de treurige bange stoet verder door de hitte en droogte de lange dag, voortdurend bevreesd voor een overval. Maar geen Apache laat zich zien, ze komen zelfs geen teken van hun aanwezigheid tegen. Aan het einde van de dag overwint de vermoeidheid de angst. Er wordt gestopt en een haastig kamp opgeslagen. Wachten worden uitgezet. De hysterische spanning neemt al wat af. Nog twee dagen...

In de ochtend ontdekken de Mexicanen dat alle waterzakken zijn leeggelopen, opengesneden door een vijand die onzichtbaar gekomen en weggegaan is zonder zelfs een wacht te doden. De bittere verwijten over en weer helpen niemand: het enige dat erop zit, is zonder water verder gaan. De zon slaat zijn hamer van vuur op het aambeeld van de woestijn, en de zwaksten raken uitgeput en dwingen de sterken tot rustpauzes. Nu weet iedereen dat de vijand, zelf ongezien, hem gadeslaat; nu voelt iedereen de haat van deze verre, onzichtbare doders. Maar er gebeurt niets. De lange dag gebeurt er niets.

Die nacht, als de kinderen van dorst koortsig ijlen en de vrouwen radeloos worden, werpen de mannen het lot onder elkaar, en vijf van hen zien zich voor de taak gesteld bij de dichtstbijzijnde bron water te halen. Er moet een bron zijn, in de luwte van de blauwe bergen, waar ze een nieuwe watervoorraad kunnen halen. Een bron die in één nacht rijden bereikt kan worden. Dus ploegen de muilezels door het zand. De mannen rijden voort zonder veel hoop dat ze hun families ooit terug zullen zien. Maar hun hoop leeft weer op als ze niets van de Apachen bemerken, de hele nacht niet en de bron bereiken. Pas dan zien ze de afschuwelijk opgezwollen lichamen van coyotes, die van het vergiftigde water gedronken hebben.

Dit is een verschrikkelijk verhaal, en het kan maar een afloop hebben. Het is werkelijk gebeurd en misschien verdient de bevolking van Santa Rita deze afloop. Zeker is, dat hun treurige stoet nooit de militaire post noch enig dorp bereikt. De Apachen hebben een gruwelijke manier gekozen om de moord op hun stamleden te wreken. Mangas Coloradas krijgt van nu af aan de naam, een niets ontziende moordenaar te zijn. Dat hij eens een argeloze feestganger is geweest, die lachend Santa Rita binnen kwam rijden aan de zijde van zijn vriend Juan José, om daar opgewacht te worden door scalpjagers, dat zal algauw iedereen vergeten.

BLACK

Tekst. Jan de Rooy Foto's. Rob Bosboom en Gijsbert Hanekroot

v.l.n.r.: Bill Ward, Ozzie Osbourne, Tony Iommi en Geezer Butler.

SABBATH

Popmuzikanten hebben het moeilijk. Want hoe gaat het met de gemiddelde popgroep? 's Avonds om een uur of zeven kruipen de jongens in een gammele, tochtige zoveeldehandse bus om ergens in het land een nachtvoorstelling te gaan verzorgen. Elke avond zo'n reis is vermoeiend, maar er moet nog worden opgetreden ook. Zijn de jongens eenmaal bij de muziektempel aangekomen, dan worden ze belaagd door een horde uitzinnige meiden. Die moeten een handtekening of alleen maar even hun geliefde helden aanraken. Op het toneel begint een uitermate verwarrende en vermoeiende toestand omdat het podium herhaaldelijk wordt bestormd door mensen die niet gewoon op hun stoel kunnen blijven zitten en het eerste wat de jongens dan ook na afloop van de voorstelling doen, is het opnemen van de schade aan de kostbare geluidsapparatuur en die is doorgaans niet gering.

Van dat leven nu dat de meeste topgroepen gedwongen zijn te leiden, heeft de Engelse Black Sabbath schoon genoeg. De formatie uit Birmingham kreeg bekendheid na het uitbrengen van de single Paranoid, die in no time een tophit werd. Voor die tijd gingen sologitarist Tony Iommi, zanger John „Ozzie" Osbourne, basgitarist Geezer Butler en drummer Bill Ward onder de naam Earth onopvallend en weinig succesvol door het popleven.

„We hadden het erg slecht," vertelt Tony Iommi, „We waren nogal eens genoodzaakt optredens af te zeggen omdat we geen geld hadden voor de bus die ons naar het theater brengen moest. Ozzie liep tijden op blote voeten rond. Een paar schoenen kon hij niet bekostigen. Echt, het was armoe troef. Momenteel is geld zo'n beetje het enige waar we ons geen zorgen over hoeven te maken."

Het was Alvin Lee, de gitaarvirtuoos van Ten Years After, die de vier aanmoedigde en ze aanraadde van naam te veranderen. Geezer stelde daarop de naam Black Sabbath voor waar iedereen mee akkoord ging. Juist op dat kritieke moment verliet Iommi de groep om de opengevallen plaats van Mick Abrahams in de Jethro Tull in te nemen. Tony bleef precies twee weken bij Jethro en keerde toen weer terug naar zijn oude makkers. Gedurende die twee weken trad hij nog op bij de voor de televisie gemaakte Rock 'n Roll Show van de Rolling Stones, die in ons land nog steeds niet vertoond is.

In het voorjaar van 1970 werd de eerste elpee van Black Sabbath, die in twee dagen in elkaar gedraaid werd, uitgebracht. De plaat kreeg slechte kritieken maar verkocht desalniettemin heel redelijk. Over de tweede elpee, die naar de successingle Paranoid genoemd werd en momenteel in de Amerikaanse elpee Top Tien staat, deden de jongens zes dagen, voor hun doen erg lang. De plaat is dan ook meteen een stuk minder slecht dan die eerste schijf.

Erover naar huis schrijven, kunnen we toch niet. Goede nummers: War Pigs (over mensen die oorlogen veroorzaken maar zelf niet hoeven te vechten) en Iron Man (een erg heavy nummer over een man die een tijdmachine uitvindt, door de tijd reist, weer terugkeert en dan ontdekt dat de aarde elk ogenblik aan een atoomoorlog te gronde kan gaan).

Eigenlijk is de muziek van Black Sabbath een geluidsbrij zonder krenten. En het ziet er niet naar uit dat de jongens daar de zo nodige veranderingen in aan gaan brengen. Iommi: „Onze muziek wordt op de derde elpee nog heavier (dus nog eentoniger, Pep) omdat ons publiek dat nu eenmaal wil. De Led Zeppelin, de formatie van Jimmy Page die de heavy rock uitvond, beging de fout om met hun laatste langspeler op de akoestische toer te gaan. Dat heeft die jongens veel fans gekost. Ons zal dat niet overkomen." Singles hoeven we van Black Sabbath, die zich als een elpee-groep beschouwt, niet meer te verwachten. De formatie heeft namelijk sterk het gevoel dat veel teenagers alleen naar hun concerten komen om Paranoid te horen en herrie gaan schoppen als dat nummer afgewerkt is. De vele optredens werken de jongens behoorlijk op de zenuwen. Tijdens de toernee door Amerika moest een oververmoeide Ozzie Osbourne zelfs met de grootst mogelijke spoed naar een hospitaal afgevoerd worden. Succes krijg je in de popbusiness niet cadeau.

MICK TANGY

TARTA NAAR HOLLYWOOD LATEN GAAN? BEN JE GEK? IK ZIE HET AL: GETROUWD EN 8000 KILOMETER VAN ELKAAR? WANT IK LAAT MIJN TIKI AIRWAYS NIET IN DE STEEK.

HET IS NIET DAT IK HET HAAR NIET GUN, MAAR IK ZIT TOT OVER MIJN OREN IN DE SCHULDEN. IK MOET HIERBLIJVEN, WANT ER IS EEN KANS DAT IK EEN CONTRACT KAN AFSLUITEN MET EEN GROOT AMERIKAANS REISBUREAU.

IN AFWACHTING DAARVAN MOETEN JULLIE MAAR NIET MEER OVER HOLLYWOOD PRATEN.

OKAY.

7A

LATER

WE ZIJN ER. IEDEREEN VAN BOORD. HE, MICHEL, KIJK DAAR. IK HEB JIJ VOOR DAT ONTVANGST COMITE GEZORGD?

OH, DAT ZAL WEL HET EINDE VAN DE VAKANTIE ZIJN.

WE HEBBEN U DE HELE OCHTEND LOPEN ZOEKEN. OVER EEN UUR VERTREKT U NAAR HAO. DE ORDERS ZIJN BINNENGEKOMEN.

BAH.

7B

RUIM VIER UUR LATER, AAN BOORD VAN EEN DC 6 VAN DE LUCHTMACHT

ZIE JE DAT?? HET ATOL IS ZO SMAL DAT ZE ALLES ACHTER ELKAAR HEBBEN GEZET. ER IS NET RUIMTE GENOEG VOOR EEN LANDINGSBAAN.

ERNEST! ONZE VLIEGTUIGEN STAAN AL OP HET PLATFORM.

7C

WELKOM, HEREN. IK VERONDERSTEL DAT U WEET WAAR DEZE MISSIE OM GAAT.

NIET HELEMAAL, KOLONEL. WE HEBBEN IN DIJON EEN SPECIALE BOMBARDEMENTSTRAINING GEHAD. DAT IS ALLES!

IK ZAL U OP DE HOOGTE BRENGEN. HET GAAT OM EEN KLEINE TAKTISCHE ATOOMBOM DIE U MOET UITTESTEN IN MURUROA VOLGENS UW SPECIALE TRAINING.

ZO?

7D

OPERATIE STILLE ZUIDZEE

TEKST: CHARLIER TEKENINGEN: JIJE VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

Tangy en Laverdure zijn ingeschakeld voor een geheim project. Zij krijgen daarbij een fanatieke vredesorganisatie tegenover zich

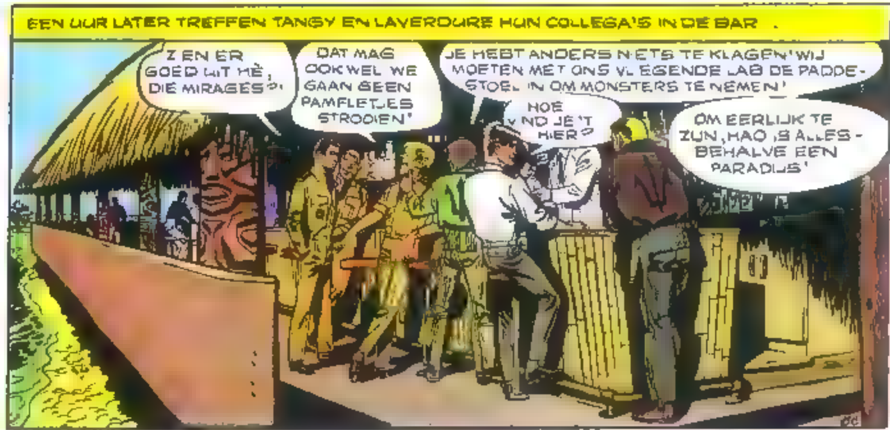

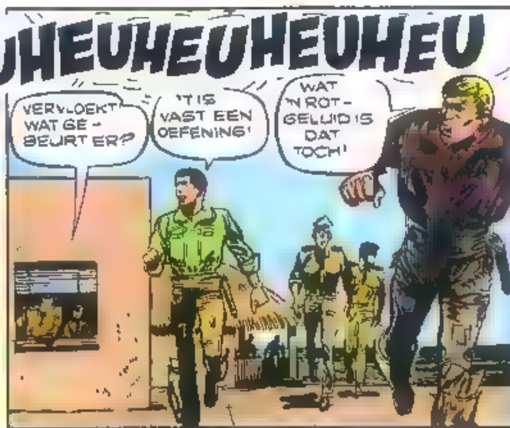

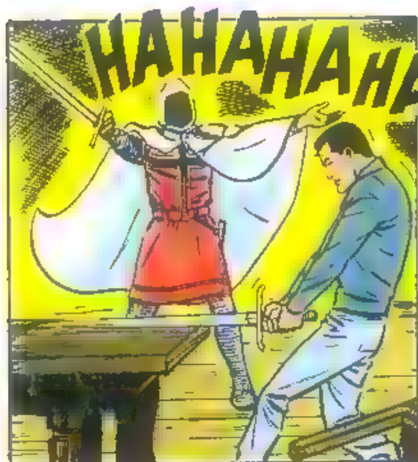

WORDT VERVOLGD

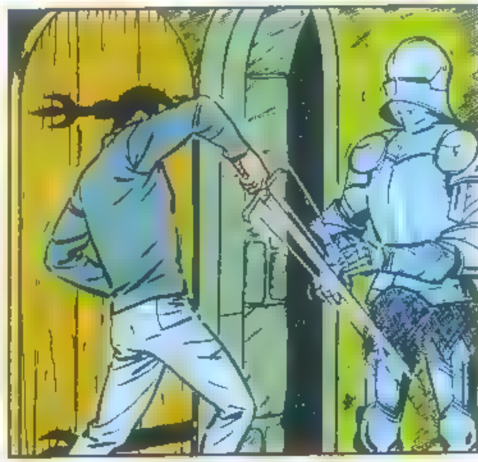
MICHEL VAILLANT

DOOR JEAN GRATON

de

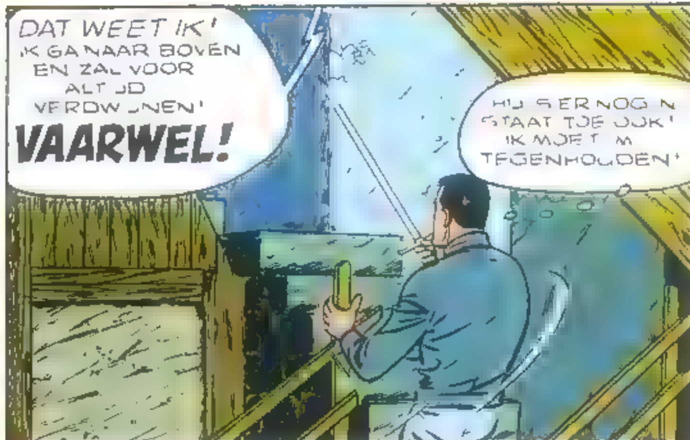

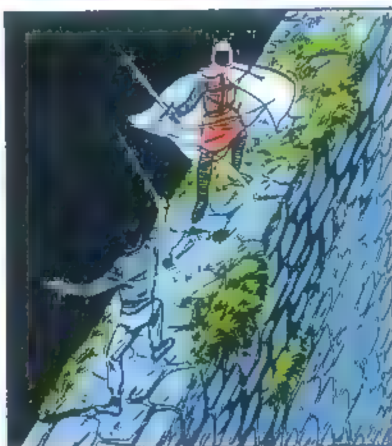
ridders van Königsfeld

De geheimzinnige ridder wordt door Michel uitgedaagd voor een zwaardgevecht. Hij wil weten wie zich achter dat masker verbergt...

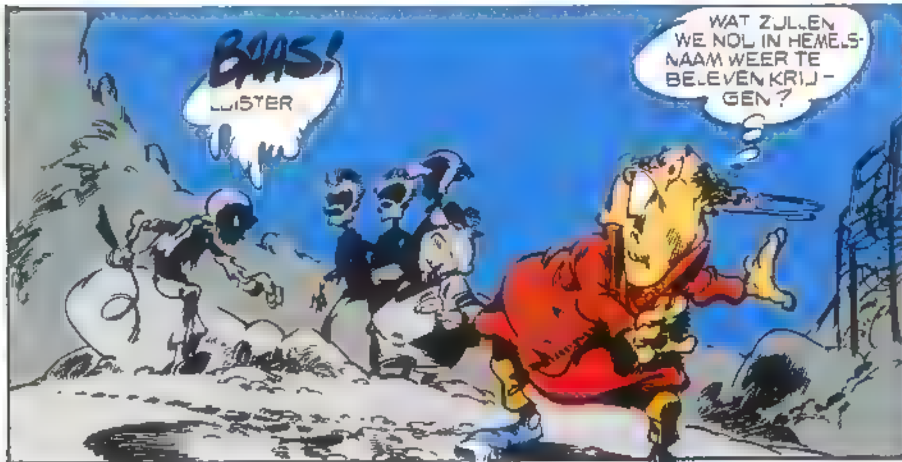

WELLINGTON WISH

TEKST EN TEKENINGEN FRED JULSING

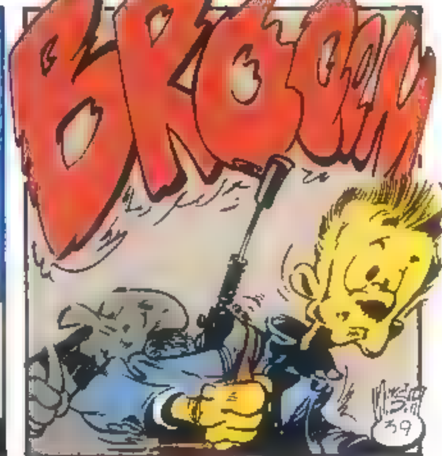

onze man in TRISTAN DA CUNHA

Onder de ogen van Uncle Louis pikken Wellington en Othello vrachtwagens vol dynamiet en olie. Wat denken ze daarmee te bereiken?

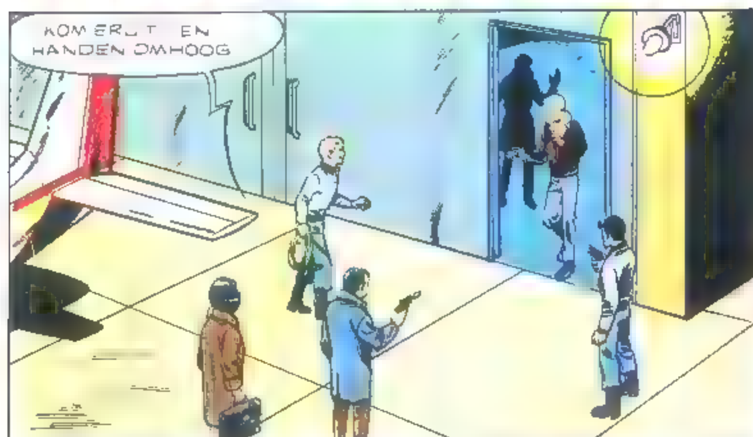

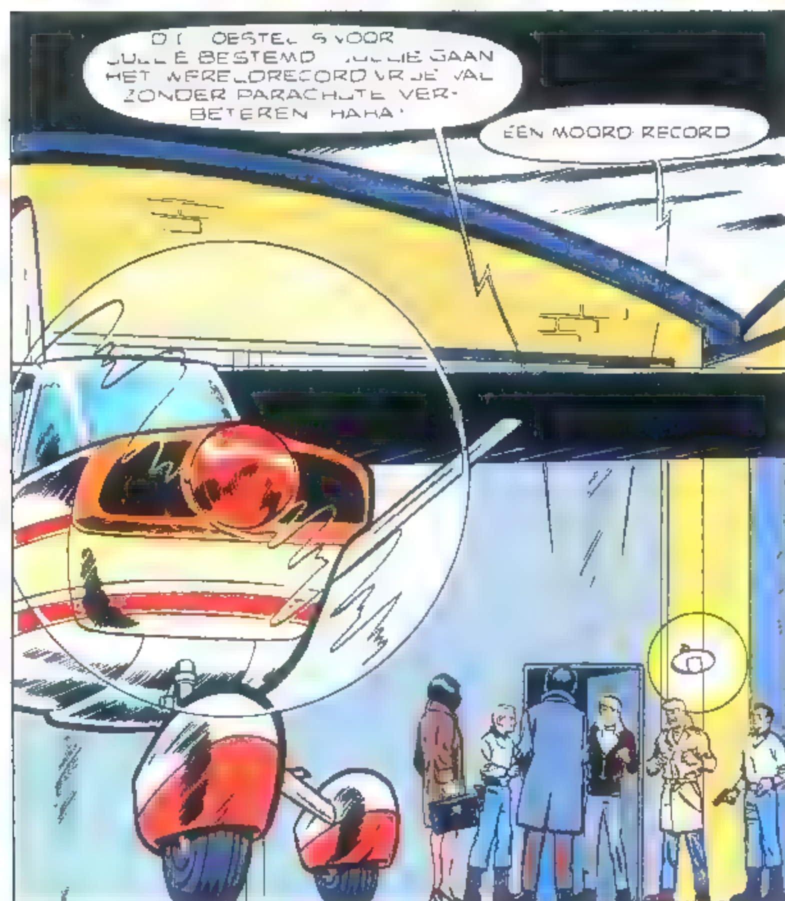
WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

DOOR TIBET
EN DUCHATEAU
VERTALING: ED SMITS

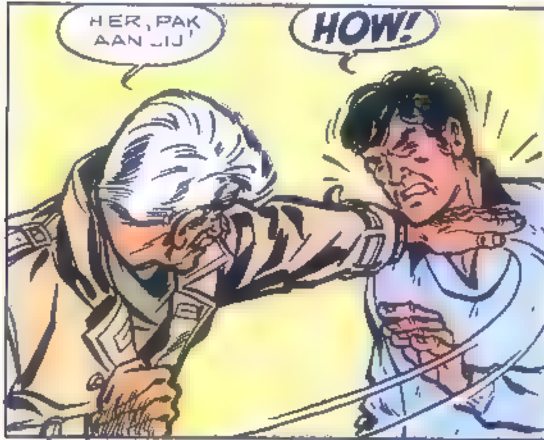

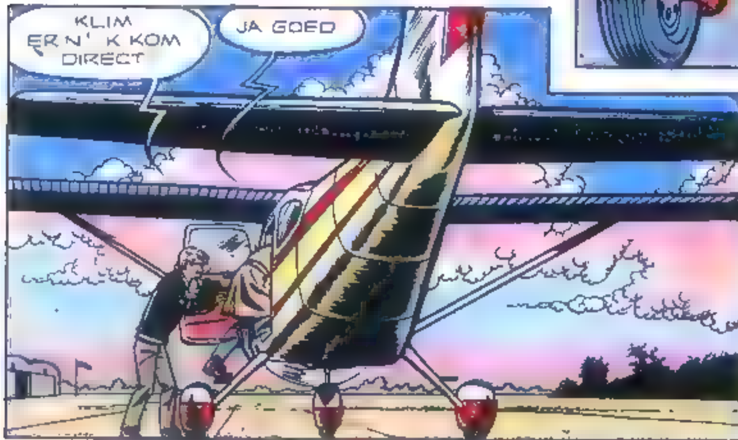

DE DUBBELGANGER

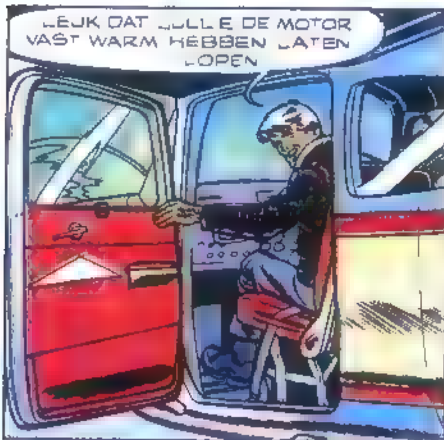
De gangsters willen zich op wrede wijze van hun gevangenen ontdoen, maar Rik en zijn vader laten het er niet bij zitten...

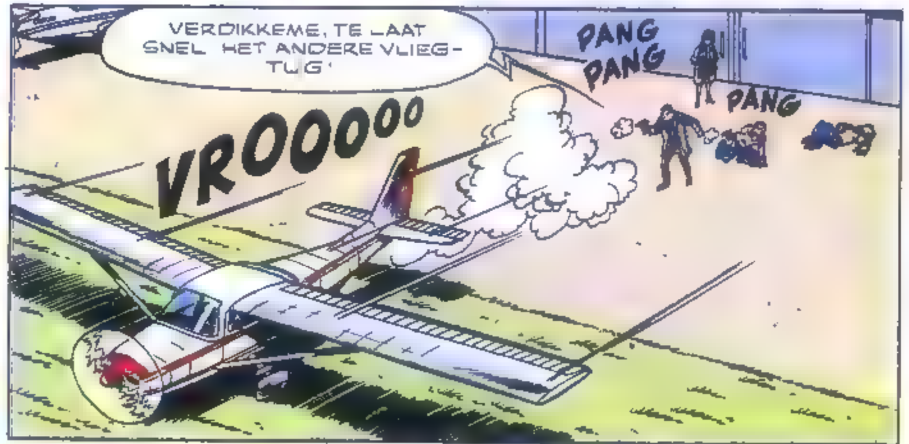

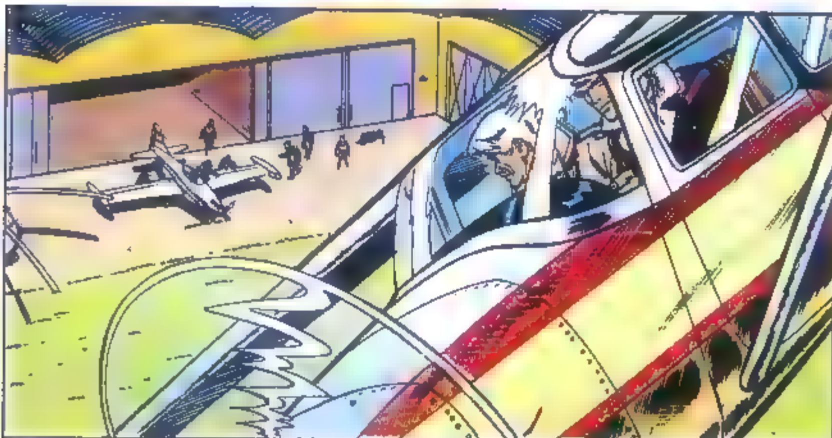

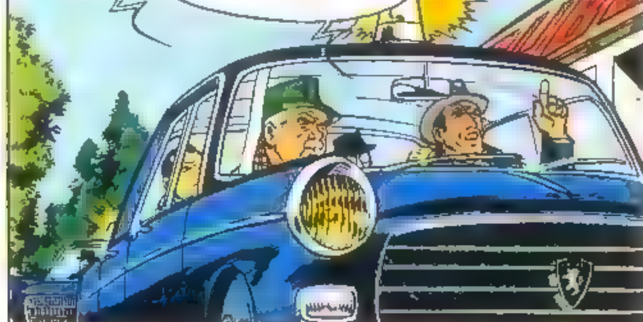

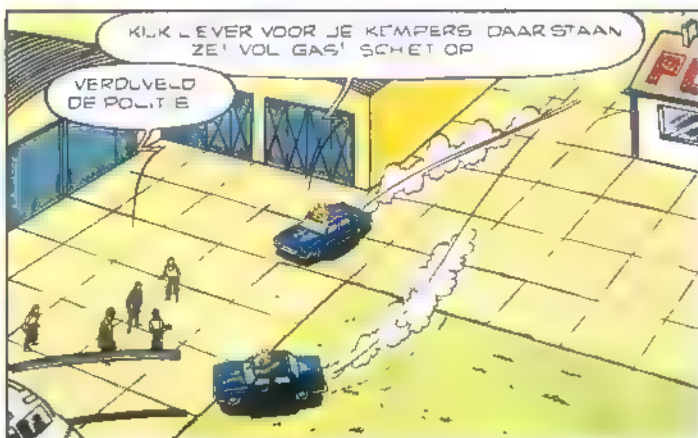

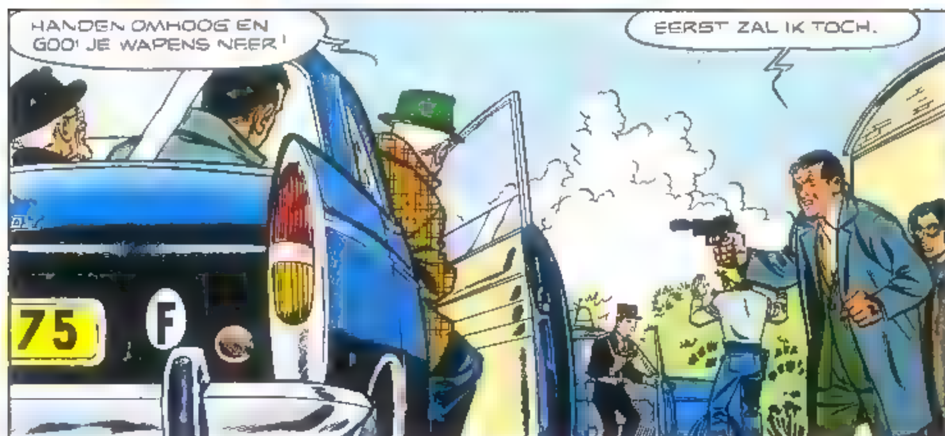

RIK RINGERS

ONDERTUSSEN
JA, STOP. WE ZIJN ER.
MOET U DAARBOVEN KIJKEN, COMMISSARIS. DIE ZIJN OOK AARDIG BEZIG.

VERDUIVELD DE POLITIE.
KIJK LIEVER VOOR JE KEMPERS. DAAR STAAN ZE! VOL GAS! SCHIET OP.

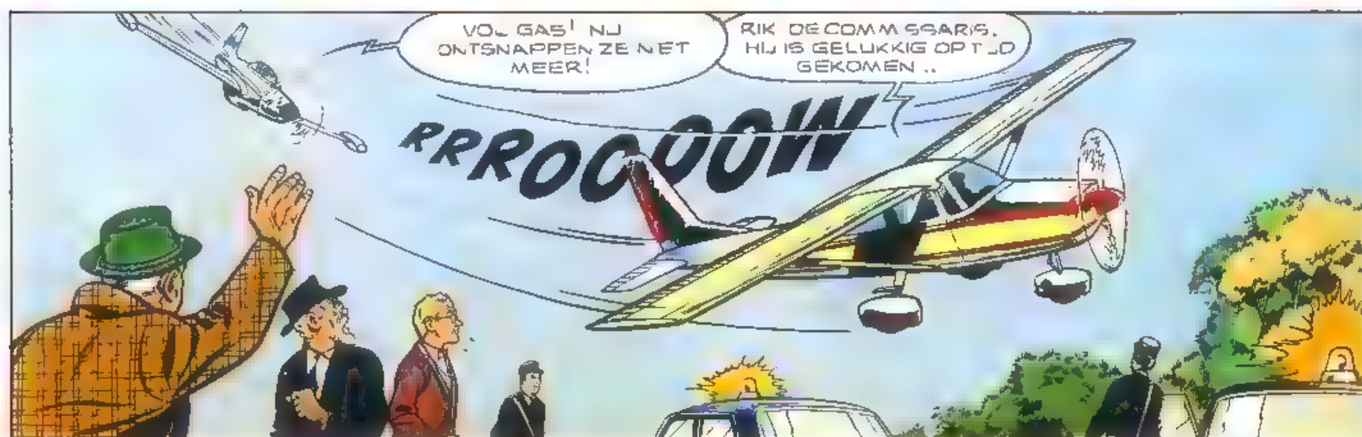

HANDEN OMHOOG EN GOOI JE WAPENS NEER!
EERST ZAL IK TOCH...

AAAAH!
PANG

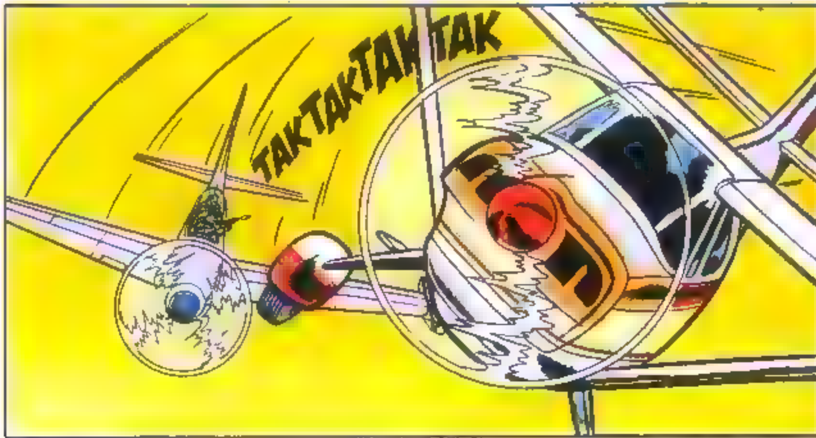

MOOI SCHOT, KEMPERS. BEDANKT.
NIETS TE DANKEN, COMMISSARIS!

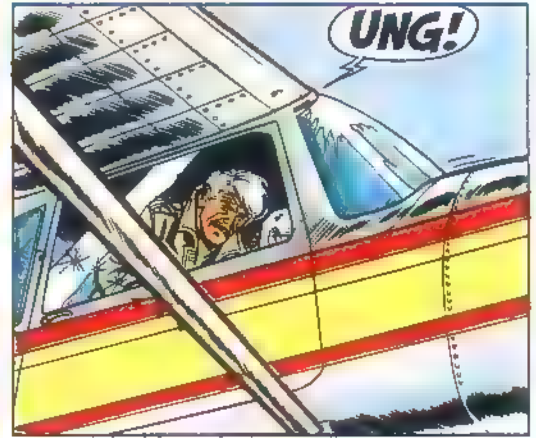

GOED. HET IS MET ONS GEDAAN. MAAR MET RIK RINGERS OOK!
WAAR IS RIK?

DAAR IN DIE CESSNA! DE MANNEN VAN DAT ANDERE TOESTEL ZULLEN HEM NEERSCHIETEN.
KEMPERS, BEL DE LUCHTMACHT! ZE MOETEN ONMIDDELLIJK EEN JAGER STUREN!

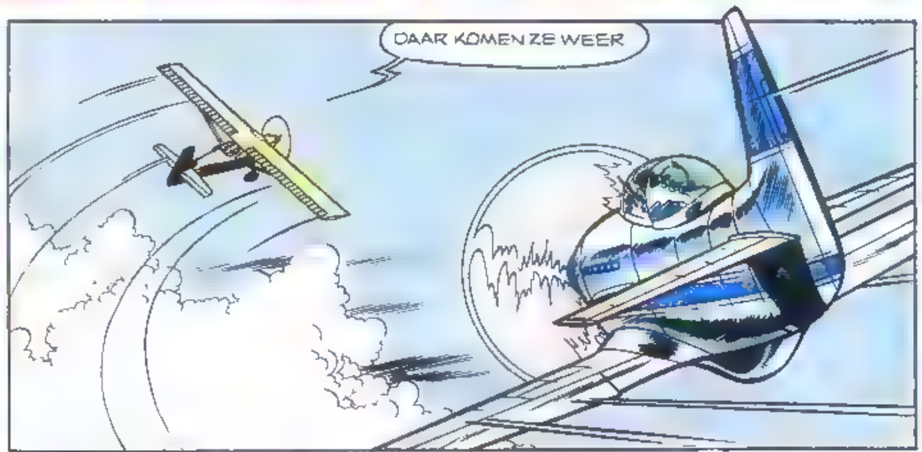

VOL GAS! NU ONTSNAPPEN ZE NIET MEER!
RIK, DE COMMISSARIS. HIJ IS GELUKKIG OP TIJD GEKOMEN..
RRROOOOW

DE DUBBELGANGER

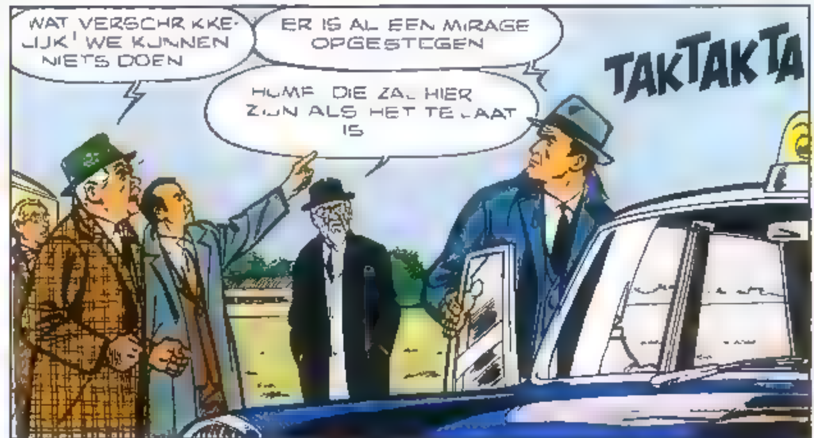

© 1971 Ed. Lombard

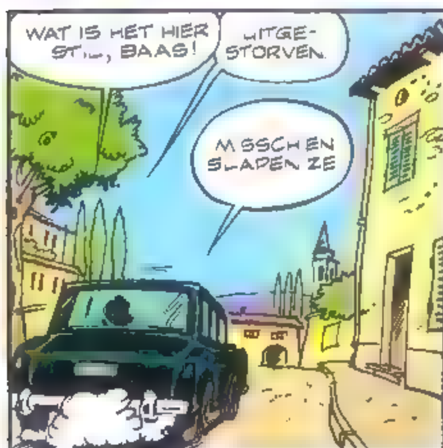

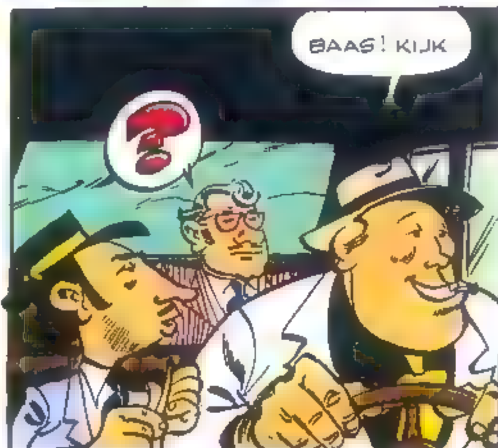

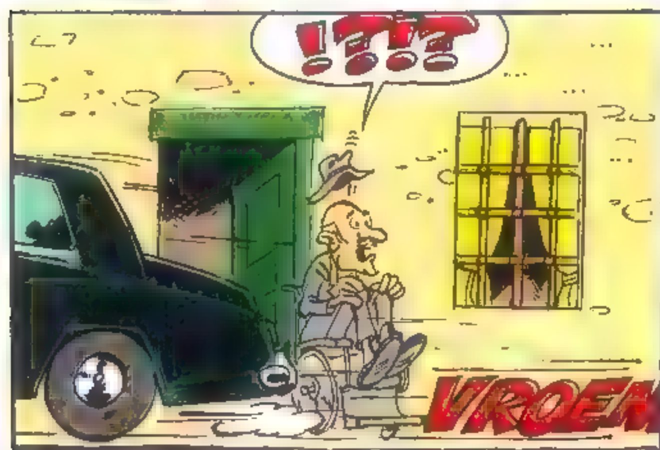
WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

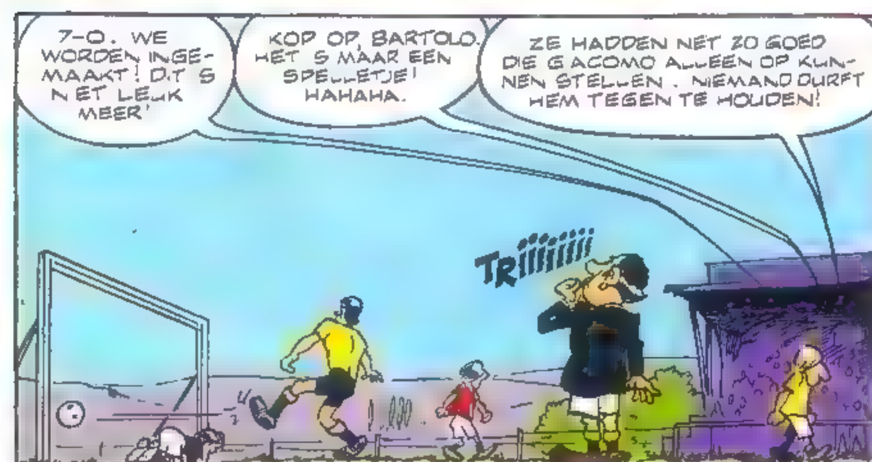

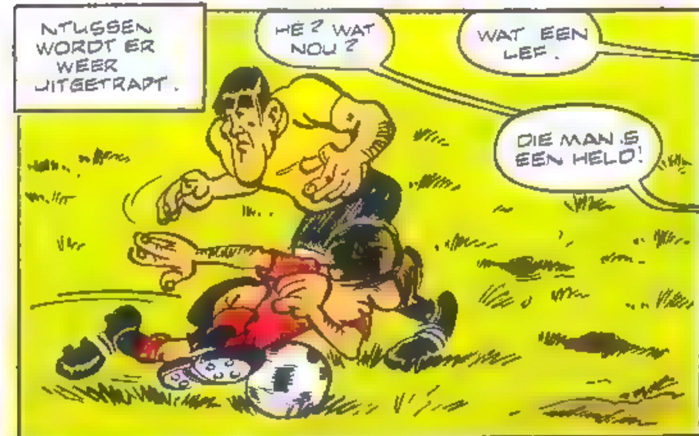

TEKST
DICK MATENA
TEKENINGEN:
DINO ATTANASIO
KLEUR: HANS KEERIS

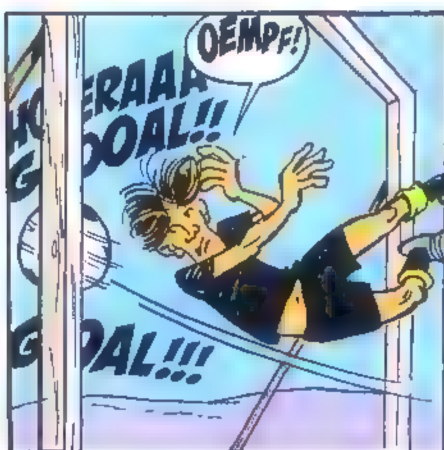
GANGSTERS EN VOETBAL

De jaarlijkse voetbalwedstrijd tussen Carzono en Perla is op 'n verschrikkelijke wijze aan het ontaarden. Carzono staat machteloos..

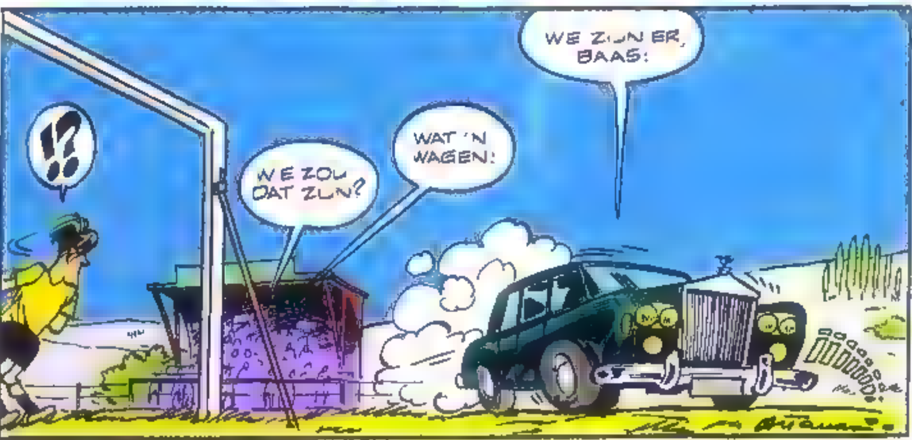

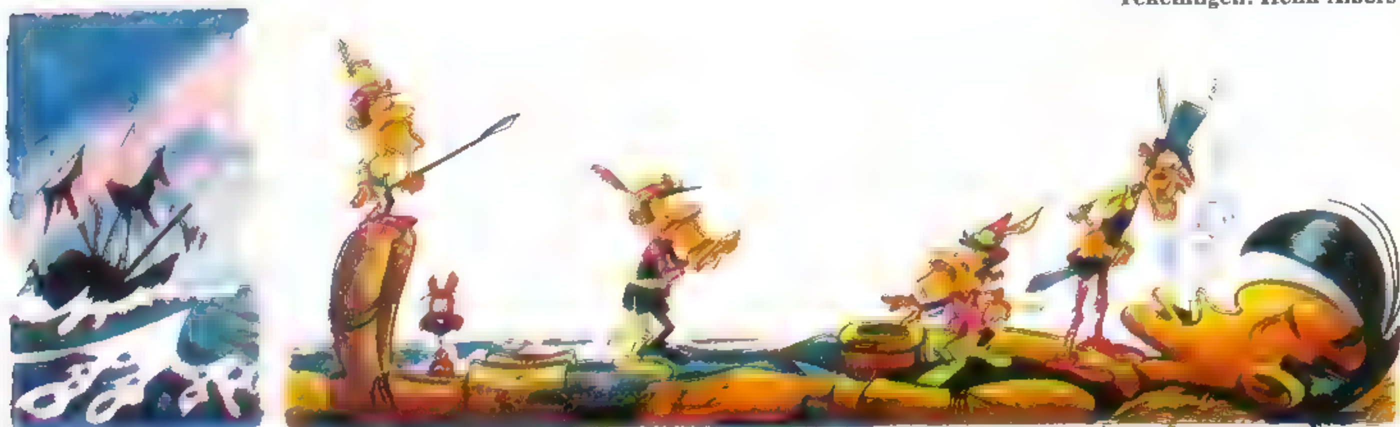

WORDT VERVOLGD

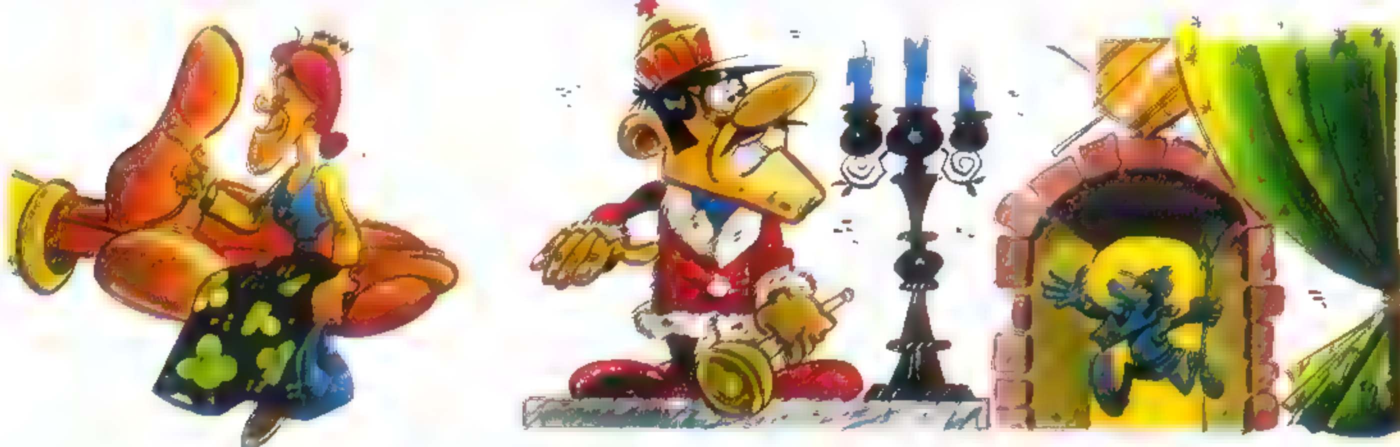
Variatie op Gulliver in het land

Tekeningen: Henk Albers

Dames en heren, leden van de Kunstkring Gut in Waterland, ik mag wel stellen dat er vanavond een bij uitstek deskundige achter het lichtbeeldenapparaat staat (ik!) om u het een en ander te vertellen over Lilliput. Wanneer u bij al hetgeen ik u vertel in het achterhoofd wilt houden dat die kleine kortharige Lilliputtertjes onnutte leden van elke geordende maatschappij vormen dan heeft u voldoende achtergrondinformatie en zult u begrijpen dat wij Gutters alles in het werk moeten stellen om ons banier zuiver te houden van Lilliputsmet. Mijn aankomst in dit gebied was ongebruikelijk. Ons schip ging namelijk ter hoogte van Tasmanië in een zware storm reddeloos verloren. Het volgende plaatje graag toont hoe een kleine minderheid in staat is de goedwillende meerderheid aan banden te leggen. En dat is nu juist het gevaar dat Lilliputters voor onze geordende samenleving vormen.
Moge onze natie gespaard blijven voor de denkbeelden van dat kleine kortharige tuig. Kijkt u alleen even naar die karnavalspakjes, kleren waar geen hygiënisch mens in zou willen rondlopen. Het merkwaardige is dat zij deze kleren zelf maken, terwijl onze nijvere en noodlijdende textielindustrie voldoende kleding van uitstekende kwaliteit en tegen scherp concurrerende prijzen naar Lilliput kan exporteren. Men besloot mij hulpeloos als ik was een aantal van hun onfrisse denkbeelden, u neemt mij wel niet kwalijk dat ik ze in dit gezelschap niet zal herhalen, in het oor te schreeuwen. Een kreet wil ik u echter niet onthouden: „Wij zijn ook mensen," schreeuwde men. Dat is natuurlijk wel waar, maar makkelijk gezegd door lieden die gehuisvest zijn in huizen (paradijsjes noemt men ze) die onderhouden worden van uw en mijn belastingcenten. Laten we dat nooit vergeten!
Dames en heren, het volgende plaatje alstublieft, dankuwel, toont tot welk een onbeschaamdheid dit kleine kortharige volkje in staat is. Hier doet inderdaad het gezegde opgeld: geef een vinger en ze nemen de hele hand. Volgende beeld, alstublieft. Men moet werkelijk enige jaren hebben gereisd om onmiddellijk de leiders van gezagsondermijnende groepen te herkennen. Het zijn wolven in schaapskleren. Kijkt u eens naar dat belachelijke manteltje nota bene met een kostbaar bontrandje afgezet en dat karnavaleske hoofddekseltje, daar hoeven we toch werkelijk geen woorden aan vuil te maken. Een en ander toont zo aardig en vriendelijk, maar verlies niet uit het oog dat het hier om parasieten der maatschappij gaat en dat ook uw kinderen onder invloed van deze verderfelijke kleine mannetjes en vrouwtjes kunnen komen. De regering stopt nog steeds tonnen in dit werk, maar het moet uit zijn. Deze dia laat overigens het moment zien dat een van hen de leider kwam waarschuwen dat de politie aan de deur stond. Zeer juist. Dat zij binnen moge komen.
Men hoort dikwijls het verwijt dat mensen die een en ander niet zélf hebben gezien in het land van Lilliput, oordelen. Dames en heren, volgende plaatje alstublieft, het volk van Lilliput werkt

van de lilliputters *door Jonathan Swift*

Tekst: Jan van Gelderen

niet, maar speelt. De onbetaalde aanslagbiljetten hopen zich bij hen op en men heeft daarom een uitermate onsmakelijk spelletje bedacht. Men noemt dit: ludiek. Ludiek nu is een jaarlijkse feestdag waar ik ongewild de hoofdrol in heb gespeeld. Men preste mij schepen met aanslagbiljetten en democratische meerderheden op sleeptouw te nemen. U zult begrijpen dat ik alleen aan dit walgelijke schouwspel heb meegedaan om des te beter verslag van handel en onsmakelijke wandel van dit kortharige kleine tuig te kunnen brengen. Overigens is dit een van de fraaiste platen die ik van mijn reis heb meegebracht. Nee nee, laat u hem nog maar even staan. Deze schepen nu worden jaarlijks symbolisch langs de kust gesleept. Het ludiekfeest wordt ook wel genoemd vlootschouw. Twee mijl buiten de territoriale wateren van Lilliput dwingt men dan de burgers op de schepen de belastingbiljetten overboord te werpen.
Het gevaar dat het kleine volkje met zich meebrengt, volgende

plaatje graag, is dat men probeert zich in te dringen in onze trotse samenleving met zijn door de eeuwen gevormde zinvolle tradities en hoogstaande morele waarden. Ik moet u zeggen dat ik een ogenblik gecharmeerd was van de welsprekendheid van dit volkje dat mij zelfs verhief tot eregut, een titel die alleen is weggelegd voor Lilliputters van uiterste verdienste. Deze titel werd mij verleend op een feest dat men Actie noemde. Gelukkig ben ik met het volgende plaatje graag. Het drietal op deze plaat is een groep door Kommune gestuurde infiltranten welke de Lilliputters onder het aanbieden van valse leuzen en de normen ondermijnende activiteiten voor hun eigen verderfelijke karretje wensen te spannen. Volgende plaatje, dankn, toont hoe en door wie ik gewaarschuwd word voor deze Kommune. Want dat moet gezegd worden, een aantal van die Lilliputtersvrouwtjes ziet er donders aardig uit. Op dit plaatje ziet u mij in een bootje. Mag ik het volgende plaatje? Dank u. Dames en heren, leden van de Kunstkring Gut in Wa-

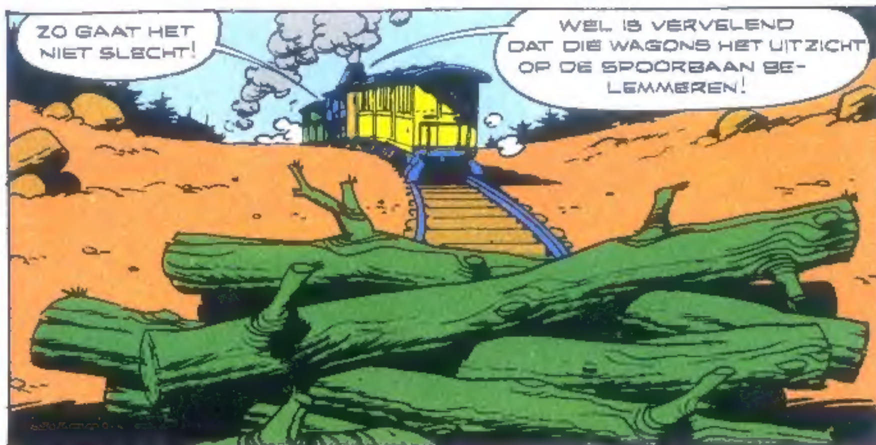

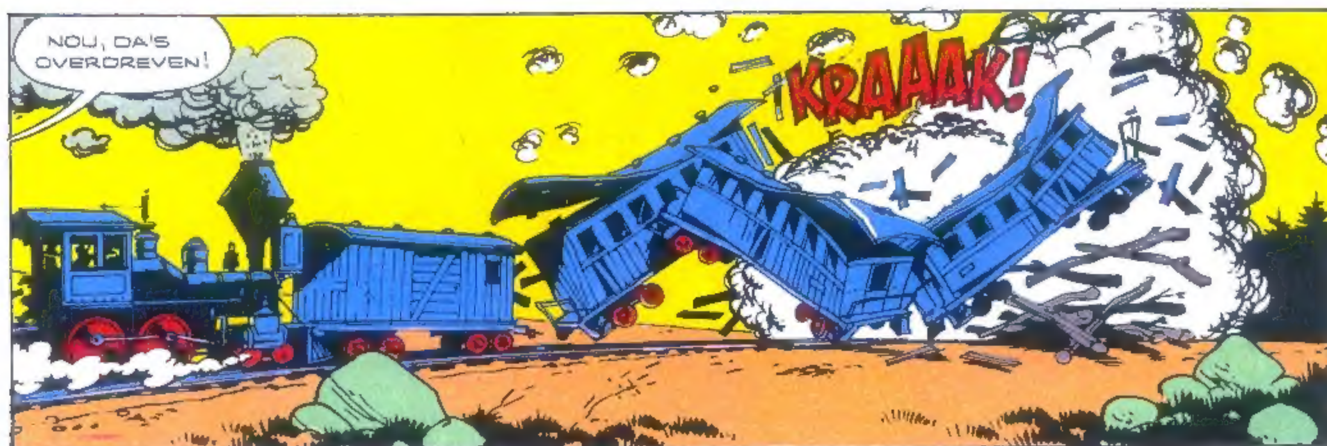
terland, het was voor mij een eer vanavond voor u een en ander te mogen vertellen bij lichtbeelden over mijn reis naar Lilliput. U zult zich afvragen of het gevaar dat dit kortharige kleine volkje voor onze op duur verworven tradities en wederzijds respect gestoelde samenleving inderdaad zo groot is als ik u heb afgeschilderd. Mag ik dan ten eerste verklaren dat ik in Lilliput persoonlijk ben geweest en dat kunnen de meeste van mijn tegenstanders niet zeggen. Ten tweede heb ik voor u meegebracht deze merkwaardige foto waarop u een kabouterhondje ziet. Kijkt u eens goed naar de volkomen uitgebluste, van alle gezonde levensvreugde ontdane gelaatsuitdrukking van dit arme dier. Inderdaad, de Lilliputters ontzien zich niet ontzettende kleine hondjes te houden. Het is werkelijk een schandaal om te zien hoe klein deze hondjes zijn en dan zal ik u nog maar niets zeggen over de vuiltjes die deze dieren op onze schone en frisse trottoirs deponeren. Ik dank u voor uw aandacht.

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS

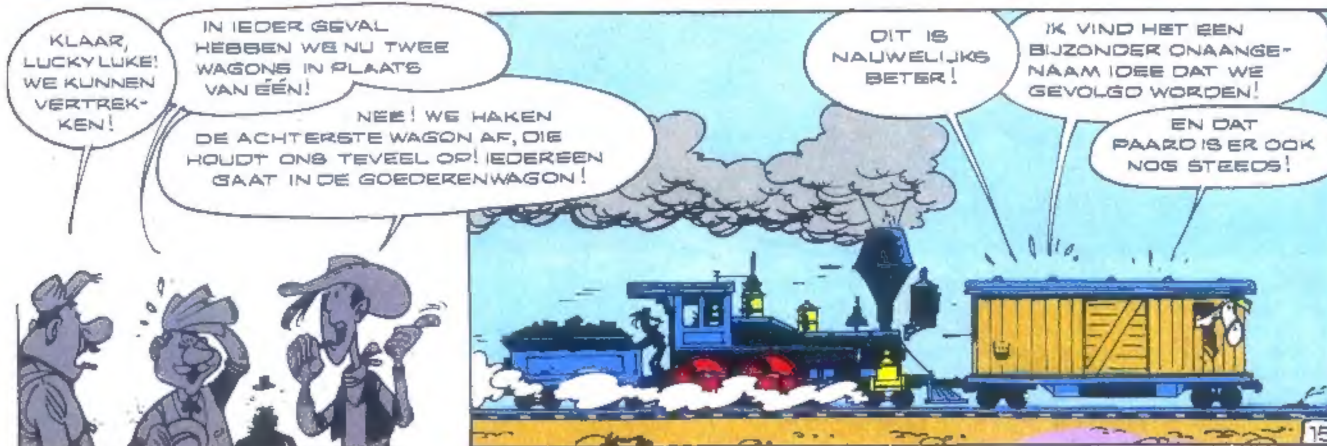
DE

ZWARTE HEUVELS

Bull Bullets probeert de achtervolgende trein met Lucky Luke van zich af te schudden. Geen middel laat hij ongebruikt...

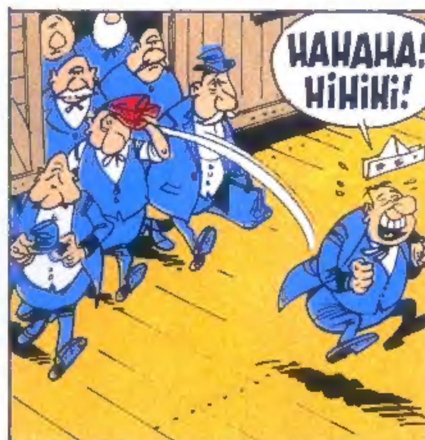

Ik rek mijn nek om jou te zien komen!

Trek je vader heel lief aan zijn jas, dan mag je vanzelf komen!

Met trein of auto ben je er net zo vlug als op zevenmijlslaarzen!

Misschien spuiten mijn ganzen voor jou wel limonade!

Als jij komt, dansen de waterlelies extra mooi!

Wie weet dansen jouw schoentjes ook vanzelf, op de Efteling!

Krijg ik weer lekker veel papier hier in mijn buik?

Je mag mee naar de Efteling. De hele dag. Sprookjes kijken in het bos, treintje tuffen, paardje rijden, schommelen, glijden, waterspetteren en nog veel meer. Kom mee.

Mag ik Doornroosje wakker maken, mam? En de ganzen eten geven? En de heks horen zingen?

Hieronder kleine boodschap over grote prijzen.

DE EFTELING
KAATSHEUVEL
HOLLAND

Teken wedStrijd

Nu extra fijne prijzen omdat de Efteling 20 jaar bestaat! Knip de bon uit en vul hem goed in. Schrijf op een envelop EFTELING, postbus 18, Kaatsheuvel. Stop de bon erin maar plak de envelop NIET dicht. Een postzegel van 15 cent erop en vlug posten. Je krijgt dan van ons een reglement gestuurd waar álles in staat. Doe mee!

Naam:

Adres:

Woonplaats: